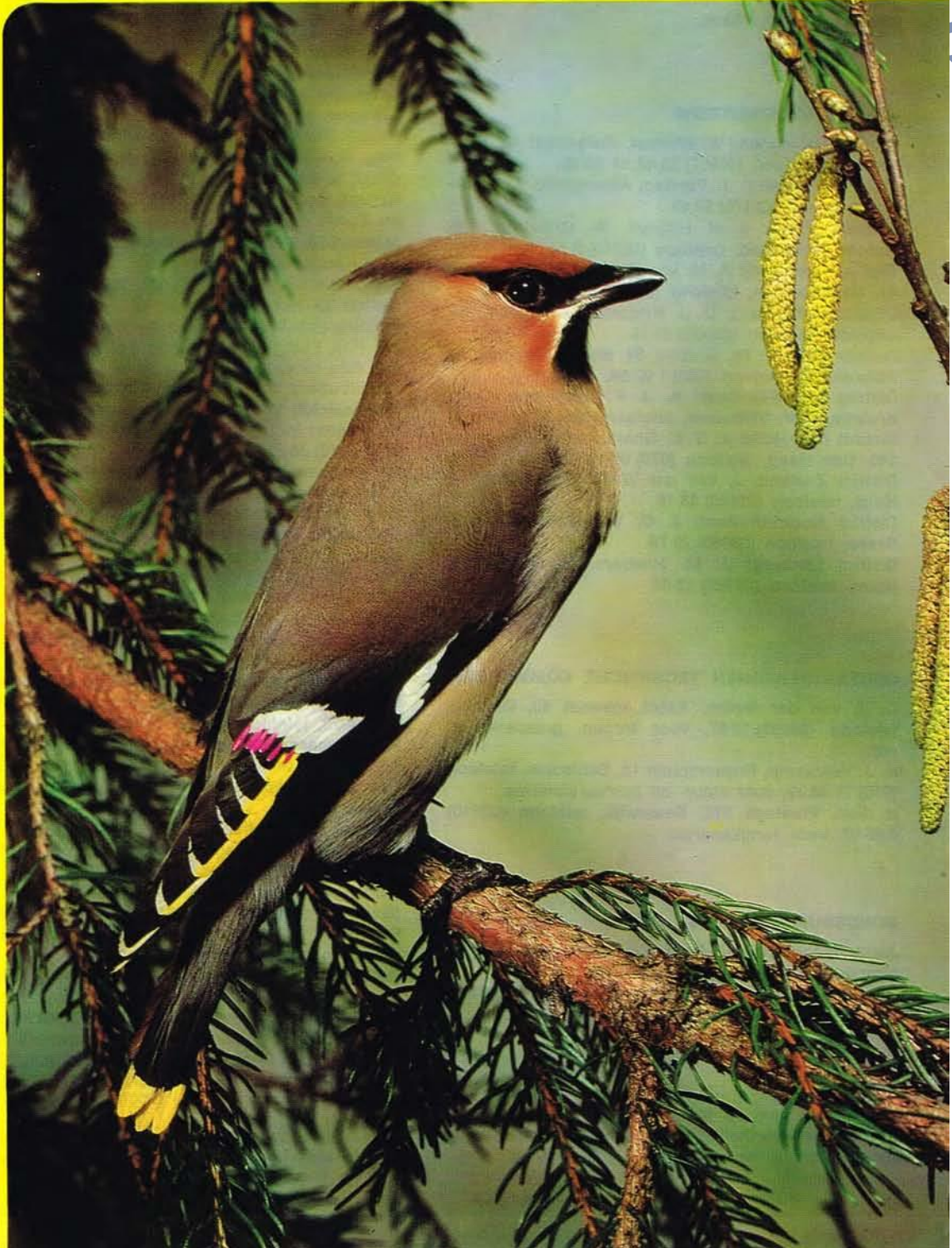

ကျွန်း ဗိုလ်

De/

se/

BONDSBESTUUR

Voorzitter: A. van Liempd, Rubensstraat 17, Breda, telefoon (076) 13 61 37.

Secretaris: Joh. M. van Pelt, Vlaardingerdijk 331a, Schiedam, telefoon (010) 26 19 90.

Penningmeester: J. van Splunter, Vijverberg Zuid 44, Bergen op Zoom.

2e Voorzitter: W. J. Mulder, Verwerstraat 39, Deventer, telefoon (05700) 2 36 48.

Commissaris: J. J. Krol, Trompstraat 16, Meppel, telefoon (05220) 5 38 84.

DISTRICTSVOORZITTERS

District Groningen: W. Wolthof, Kerkstraat 40, Muntendam, telefoon (05987) 33 40 of 33 25.

District Friesland: J. Forsten, Molenpolle 8, Franeker, telefoon (05170) 29 68.

District Drente: J. H. Heijnen, W. Grolstraat 126, Barger Oosterveld, telefoon (05910) 2 54 20.

District Overijssel: A. M. van Rijn, Pr. Margrietstraat 41, Haaksbergen, telefoon (05427) 30 06.

District Gelderland: D. J. Prinsen, Berkenlaan 132, Silvolde, telefoon (08350) 53 14.

District Utrecht: Th. Corbee, St. Bonifaciusstraat 76, Amersfoort, telefoon (033) 1 97 04.

District Noord-Holland: A. J. F. Lammerse, Oude Kruisweg 104, Vijfhuizen, telefoon (023) 28 59 06.

District Zuid-Holland: G. C. Goedschalk, Akeleistraat 148, Den Haag, telefoon (070) 68 16 70.

District Zeeland: J. van der Walle, Churchilweg 4, Hulst, telefoon (01140) 38 16.

District Noord-Brabant: J. C. Vos, Braillestraat 2, Grave, telefoon (08860) 29 78.

District Limburg: J. M. Hoebbers, Hoofdstraat 5, Horst, telefoon (04709) 12 64.

CONTACTPERSONEN TECHNISCHE COMMISSIES

D. J. van der Molen, Esschingstraat 80, Dalfsen, telefoon (05293) 12 57, voor tropen, grasparkieten etc.

H. J. Veerkamp, Royaarsplein 12, Schiedam, telefoon (010) 71 48 39, voor kleur- en postuurkanaries.

H. Elst, Plantage 213, Beverwijk, telefoon (02510) 2 66 07, voor zangkanaries.

BONDSBUREAU N.B.v.V.

Aletta Jacobsstraat 4, Bergen op Zoom, postbus 74, gironummer 1148324, telefoon (01640) 3 50 07.

Geopend: 08.00 - 17.00 uur. 's Zaterdags gesloten.

LIDMAATSCHAP

Wie als lid van de N.B.v.V. wenst toe te treden, wende zich schriftelijk tot de secretaris van een in zijn plaats van inwoning gevestigde afdeling.

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDSE

ABONNEMENTEN

Bij vooruitbetaling.

Binnenland f 22,50 per jaar, bij vooruitbetaling op onze giro 1148324. Buitenland f 30,— per jaar, per luchtpost extra tarief volgens PTT-kosten.

België: 350 BFr. per jaar, bij vooruitbetaling op rekening nr. 000-0156074-01 bij het bestuur der postcheks te Brussel 1.

Opgave abonnement bij het Bondsbureau, Berger op Zoom.

ADRESSEN SPECIAALCLUBS N.B.v.V.

Nederlandse Zebra-vinkenclub

Secretaris: P. Kool, telefoon: 05280-6 80 28, Röntgenhof 33, Hoogeveen.

Penningmeester: A. A. Straver, Emmalaan 9, Alpher a.d. Rijn, Postgiro 43984 Coöp. Raiffeisenbank Alpher a.d. Rijn t.n.v. N.Z.C.

Contributie f 15,— per jaar. Entree f 5,—.

Speciaalclub Vorm- en Postuurkanaries

Secretaris: W. de Vries, Vleugel 3, Hoogvliet, telefoon (010) 38 27 43.

Penningmeester: P. Bos, Wilhelminalaan 11, Harderwijk, telefoon (03410) 62 73

Giro t.n.v. de postuurkanarieclub no. 1667906.

Contributie f 15,— per jaar. Entree f 5,—.

Speciaalclub Eur. vogels en hun hybriden.

Secretaris: H. A. Vervest, Peppelgaarde 41, Etten-Leur, telefoon (01608) 1 63 70.

giro-rekening: 31.58.484 t.n.v. spec.club Eur. Vogels H. van Es, Wilhelminastraat 23, Barendrecht, telefoon (01806) 29 80. Contributie f 17,50 per jaar.

Speciaalclub van insekten- en vruchtenetende vogels

Secretaris: H. Kehl, Kruijningenstraat 170, Rotterdam-3023, telefoon (010) 80 28 54.

Penningmeester: S. J. van Schie, Bootsmanstraat 3, Rotterdam, telefoon (010) 76 75 47, giro 2625815, t.n.v. penn. speciaalclub. Contributie f 20,— per jaar.

Entree f 5,—.

Japanse Meeuwenclub

Secretaris: A. Jansen, Parallelweg 66, Wolfheze, telefoon (08308) 6 63.

Penningmeester: W. A. M. Berns, Kerkallee 91, Velp (Geld.), telefoon 085-61 96 28. Rek. nr. 39 39 88 207

Rabobank, Velp, t.n.v. penn. J.M.C. Contributie f 15,— per jaar, entree f 5,—.

Parkieten Speciaalclub van Gras en Grote Parkieten

Aanmeldingen bij C. van Gemeren, Karel Doormanstraat 42, Waubach (L). Tel. 045-31 40 95 of bij

A. B. J. Braam, Casimirstraat 25, Hoensbroek (L), tel. 045-21 78 58. Contributie 15 gld. per jaar. Entree f 2,50.

Storten op postgiro nr. 3587100 t.n.v. Parkieten Speciaalclub, Karel Doormanstraat 42, Waubach (L).

Inlichtingen, opgave nieuwe leden en betaling contributie uitsluitend aan bovenstaande adressen.

Vogels

BLAD VAN VOGELLIEFHEBBERS (OPLAGE 46.500)

REDACTIE

C. E. van Berkel
Chr. Walraven

Redactieadres: Postbus 74 - Bergen op Zoom

VERANTWOORDELIJKHEID

De uitgever van dit blad, de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, is niet verantwoordelijk voor de inhoud van hierin opgenomen advertenties en erkent geen enkele verplichting tot opnemen van aangeboden advertenties.

De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publikatie neemt de uitgever geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Het zonder schriftelijke toestemming overnemen van artikelen of gedeelten daarvan is verboden.

ADVERTENTIES

Voor advertenties — ook die van leden en abonnees — met een zakelijk karakter, zijn tarieven en verdere inlichtingen verkrijgbaar bij het Bondsbureau van de N.B.v.V.

Kleine annonces, voor afdelingen, leden en abonnees op „Onze Vogels”, van zuiver particuliere aard zie onder „Vraag en Aanbod”.

VRAGEN OVER?

KLEURKANARIES aan: W. C. Oonk, Bergweg 37, Lochem.

ZANGKANARIES aan: M. van Woezik, Homberg 27-16, Wijchen.

GRASPARKIETEN aan: A. B. J. Braam, Casimirstraat 25, Hoensbroek.

ZEBRAVINKEN, JAPANESE MEEUWEN EN TROPENBASTAARDEN aan: D. J. v. d. Molen, Esschingstraat 80, Dalfsen.

GROTE PARKIETEN, EUROPESE VOGELS (WILDZANG) EN HUN BASTAARDEN aan: D. A. Duivis, St. Josephstraat 46, Teteringen.

TROPISCHE VOGELS aan: G. v. d. Watering, St. Theresiastraat 25, Roosendaal.

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd op 24 mei 1976.

IN DIT NUMMER

	pag.
Pestvogels	148
De invloed van de voeding van de moedervogel op de broeduitkomsten	151
Wat iedere kleurkanariekwaker moet weten	152
Het voeren van nestjongen	156
Het lied van de harzer, holklingsels	157
Wat u moet weten van vibramycin	157
Onze vogels	159
De volière van de maand	160
Van de bomen en het bos	162
Honingvogels	163
Het wel en wee van de kweek met barrabandparkieten	165
Inheemse vogelsoorten	167
Zwarte kanarie in Engeland	170
De vererving van de zwartborstmutatie bij de zebra-vink (1)	172
De driekleurpapegaaiamadine	173
Aan alle liefhebbers van zachtvoeretende papegaaiachtigen	174
De flora, de lente en onze vogels	175
Buitengebeuren	176
Japanees meeuwen, gekrulde of gefriseerde	178
Belangrijke mededelingen	181
Het broedseizoen (2)	182
Een nieuwe mutatie, de lutino-elegantparkiet	184
Onze ervaring met afrikaanse soorten, tijgervink	184
Korte berichten	188
Beplanting in en om de volière, Fothergilla gardenii, onze tuin	189

IN DIT NUMMER ADVERTEREN

	pag.
Witte Molen/Van Gils	154
NBvV Boekenservice	155
Tilburgse Vogelhandel/Van Oostrom/Bogena/NBvV	158
Welpi-vit	161
Sanders/Veraka	166
De natuurboekery, BMR/Markell bv	168/169
Cédé eivoeders	171
Sluis	180
Paradiso-Komeco/Roupe van der Voort	186
Vraag en aanbod	187
TOVO/Edelchemie Panheel	188
Roupe van der Voort	190
Animali/Van Waardhuizen/Fokzo/Ars/Benny Slagers/Conditio/Fokzo/Ars/Witte Molen	192

Foto omslag en pag. 148: H. Schremp
Pestvogel

Uitsluitend brieven met betaald antwoord!

Ontwerp en druk: Steens b.v., boekdruk/offset
Postbus 59 - Schiedam - Telefoon (010) 26 06 40*

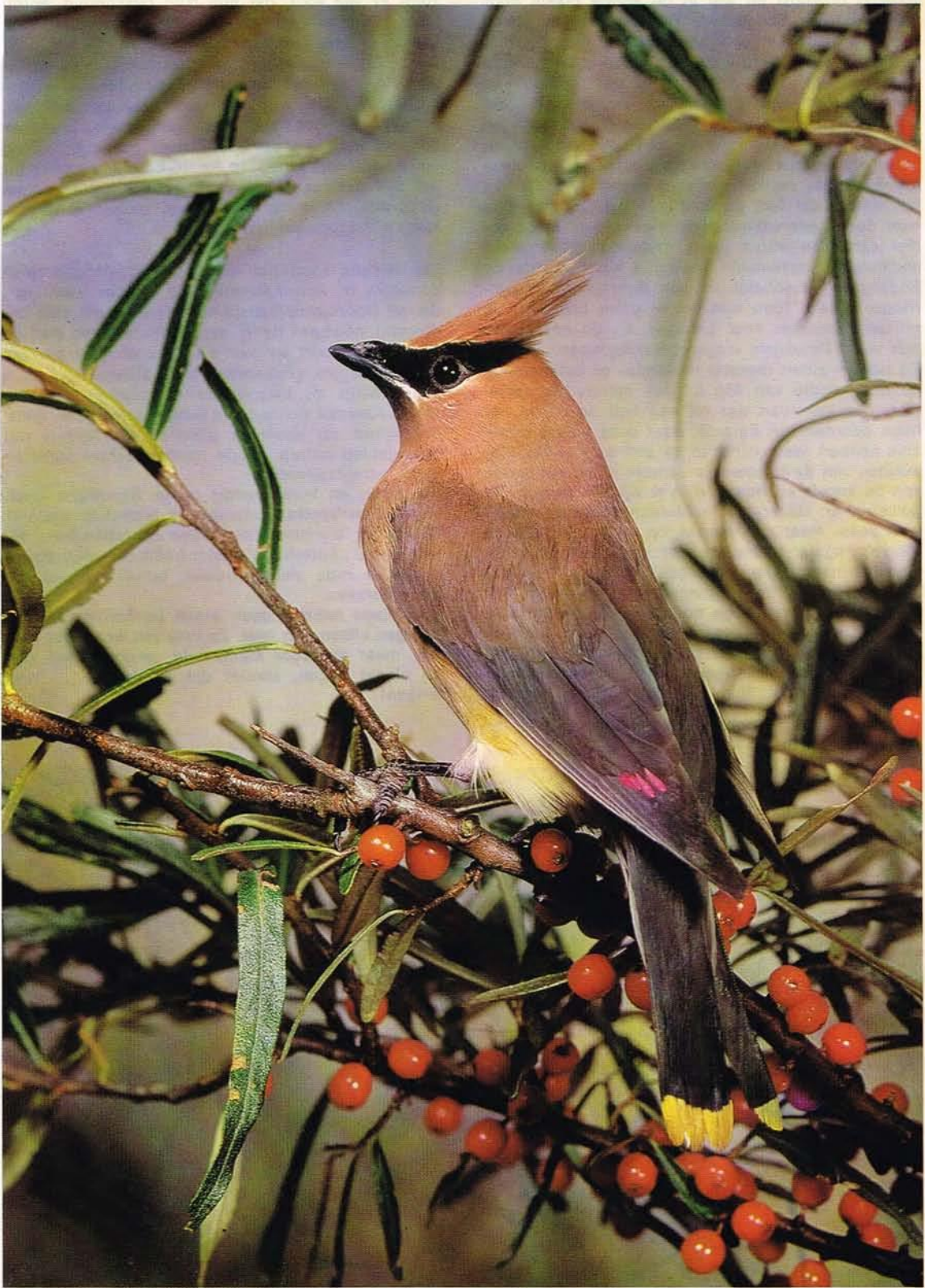
pestvogels

's Winters kan het wel eens gebeuren dat in uw omgeving sommige bomen, die even tevoren hun kale takken nog als grillige tentakels het luchtruim inriemden, plotseling zijn gedecoreerd met een kleurig gevederd volkje vogels ruim zo groot als een spreekwaaier, getooid in een zacht zijdeachtig verenpakje. Hun kop, nek en rug zijn grijsachtig bruin met hierover een teer roodbruin waas. De borst heeft ongeveer dezelfde kleur, maar deze verloeit naar de buik langzaam in zilvergrijs. De vleugels zijn zwart met witte vlekken, dooiergele zomen en scharlaken puntjes. De staart is grijs, naar achteren donkerder wordend met een brede gele zoom en eveneens wege van die mooie rode lakpuntjes hoewel die lang niet altijd aanwezig zijn.

tekst: Meindert de Jong
kleurenfoto's: H. Schremp

Op de kruin torsen ze een fikse kuif, die ook bruinachtig is getint. Zoals u ziet zijn het juweeltjes. Trouwens dat kunt u ook zien op de prachtige, gekleurde afbeelding, die nog meer zegt dan een uitvoerige beschrijving. Ik erger me echter altijd weer aan die foei-lelijke naam die men ze heeft gegeven, namelijk **pestvogels**. Persoonlijk prefereer ik de vele streeknamen, die heel wat mooier zijn. Wat denkt u bijvoorbeeld van wijnstaart, zijdestaart, lakstaart, zwarte mantel, lakvogel en sneeuwvogel? Ook in het buitenland heeft men ze beter bedacht: silktail, waxwing, jaseur, Seidenschwanz, sidensvans en sidenstert. Dat doet toch véél prettiger aan! Er is nóg een streeknaam, die sommigen van u wellicht wel thuis kunt brengen, namelijk „bemer”. Vroeger dacht men dat de pestvogels afkomstig waren uit Bohemen, dus waren het Bohemers, verkort: **bemers**. De wetenschappelijke benaming is **Bombycilla garrulus**: Bombycilla wil zeggen "zijdestaart"

en garrulus „babbelziek”, „babbelachtig”, „praatgraag”. Kortom: de babbelzieke zijdestaart. Maar waarom in vredesnaam pestvogels? Wij kunnen gerust aannemen dat de mensen die enige eeuwen geleden leefden heel wat bijgeloviger waren dan tegenwoordig, hoewel er . . . soit! Inder tijd wist men het ongeregeld verschijnen van deze vreemdelingen niet beter te verklaren dan als voorbode van vreeslijke onheilen, zoals oorlogen, wartersnoden, besmettelijke ziekten, zoals bijvoorbeeld pest er dergelijke. Daarom werden de „vreemdelingen” gedoopt met de weinig fraaie naam pestvogels! In het midden van de negentiende eeuw heeft de bekende vogelkenaar er reeds voor gezorgd, deze dieren een „waardiger” naam te bezorgen, maar helaas tevergeefs. Ongeveer een eeuw geleden wist men nog bitter weinig af van deze vogels en over de broedgewoonten totaal niets. Deze geheimzinnigheid is nu echte

Noordamerikaanse pestvogel
Bombycilla cedrorum

se/

De/

vooreerst opgevoed en wel in de eerste plaats door een schatrijke Engelsman, Wolley genaamd. Deze Brit trok naar Lapland en beloofde plechtig niet eerder terug te keren voordat zijn reeds uitgebreide eierverzameling was verrijkt met het produkt van een „silktail”. Met behulp van Laplandse jagers werd in juni van het jaar 1857 een ei gevonden en ruim een jaar later vond de heer Wolley zelf een legsel. Er werden aanzienlijke bedragen voor deze blauwachtige, donker gevlekte eieren geboden en het schijnt dat half Lapland aan het speuren ging naar deze begerenswaardige voorwerpen. In de zomer van 1858 waren reeds meer dan zeshonderd exemplaren verzameld. Met gulle hand deelde de Engelsman de schalen uit aan diverse natuurhistorische musea. Toen was het al gauw bekeken: de prijzen tuimelden naar beneden en de aardigheid was er af. De vogels kregen gelukkig weer rust . . . De nesten zitten meestal in denne- of berkebomen op een hoogte van één tot zes meter; het aantal eieren varieert van vier tot een half dozijn. In het hoge noorden van Eurazië, waar deze vogels domicilie hebben, wemelt het in de onmetelijke toendra-wouden van de insecten. 's Zomers is dat het kostje van de vogels en hun tafeltje is rijkelijk gedekt. Ze jakkeren er echter niet achteraan zoals de zwalwen doen, maar snappen ze op de manier van de vliegenvangers: plotseling met een sneltreinvaartje uitvallen naar passerende beestjes vanaf een uitkijkpost. In het barre jaargetijde moeten ze zich de voorraad in het hoge noorden uitput, dan zakt vreden stellen met bessen en allerlei vruchten. In ken ze wel eens af naar onze oorden. Gebrek aan voedsel dwingt ze hiertoe, want van de koude hebben ze geen last: hun prachtig gesloten uniform

zorgt er wel voor, dat hun nid beschermd wordt. Maar zodra schraalhans keukenmeester wordt trekken ze andere landen binnen . . .

De in Eurazië voorkomende pestvogel is de nomi-naatvorm: **Bombycilla garrulus garrulus**. In westelijk Canada komt een ondersoort (subspecies) voor, namelijk **Bombycilla garrulus pallidiceps**, die daar bekend staat als de „Boheemse pestvogel”. Nog een ondersoort broedt in Noord-Siberië zuidelijk tot het Baikal Meer: **Bombycilla garrulus central-asiae**. Deze drie zijn in het veld niet of nauwelijks van elkaar te onderscheiden.

Een tweede soort (let wel: géén ondersoort) heeft domicilie in Noord-Amerika, de „cedar waxwing”, die wij Noordamerikaanse pestvogel (**Bombycilla cedrorum**) noemen. Hij is aanzienlijk kleiner dan de Eurazische soort en mist de witte en gele partijen op de vleugels. (Trouwens op de afbeelding kunt u overduidelijk de belangrijkste verschillen zien.) In Noord-Amerika zien we dus twee soorten pestvogels, die elkaar op sommige plaatsen overlappen wat woongebied betreft. Beide hebben echter verschillende winterkwartieren.

De derde en laatste soort is de Siberische pestvogel. (**Bombycilla japonica**) die broedt in oostelijk Siberië en 's winters naar China en Japan trekt. Hij lijkt op de „Amerikaan”, maar heeft een rood staart-einde en rode vleugelstrepen, terwijl de lakstaafjes ontbreken.

Pestvogels hebben geen eigen territorium en verdedigen alleen hun nest. Ze broeden weliswaar solitair, maar daardoor kunnen de „wiegen” wel vlak bij elkaar liggen, zonder dat ze de „p . . . ” in krijgen!

*Kleurrijke gasten uit noordelijk Eurazië
(foto: K. Visser)*

De invloed van de voeding van de moedervogel op de broeduitkomsten (2)

door ing. J. P. Molsheimer

Voor goede broeduitkomsten is **vitamine A** nodig. Wanneer de vogel één voeder of meerdere voeders zaadmengsel en zachtvoer) krijgt aangeboden en zich in de totaal opgenomen hoeveelheid voer 5000 tot 10000 Internationale Eenheden (IE) vitamine A per kilogram droge stof bevindt, zal er zich onder normale omstandigheden geen tekort aan vitamine A bij het broedei behoeven voor te doen. Wanneer het voeder of de voeders echter weinig vitamine A bevatten is het mogelijk dat bij vogels, die een groot broedsel eieren voortbrengen, op een bepaald moment de vitamine A-reserve is uitgeput. De ouders worden dan onvruchtbaar zodat de eieren onbevruucht blijven.

Vitamine D₃ is noodzakelijk voor de vorming van de eischaal. Door een tekort aan vitamine D₃ zal er een slechte schaalvorming in het moederlichaam plaatsvinden terwijl de broeduitkomsten zullen verminderen. Het embryo in het ei zal voor de vorming van zijn skelet ondermeer kalk (calcium) nodig hebben, die het aan de eischaal zal onttrekken. Bij een tekort aan vitamine D₃ in het broedei is het voor het embryo onmogelijk geworden om dit kalk van de eischaal te benutten. Vooral tegen het eind van de broedperiode zal een vitamine D₃ tekort in het broedei tot sterfte van het embryo leiden. Vitamine D₃ komt uitsluitend voor in produkten van dierlijke oorsprong; dus niet in granen en zaden. Vitamine D₂ heeft voor vogels bijna geen voedingswaarde omdat ze het nauwelijks kunnen benutten.

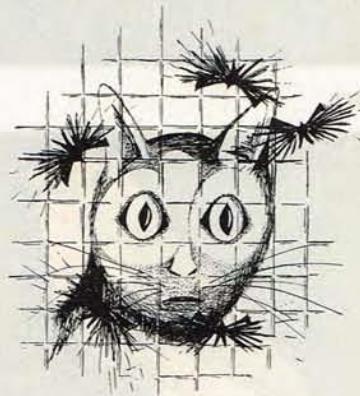
Vitamine E heeft géén directe invloed op de vruchtbaarheid van vogels. Belangrijk is echter dat de moedervogel het vitamine E op het embryo overdraagt. Wanneer het broedei geen of te weinig vitamine E bevat zal dit gedurende de eerste helft van de broedperiode tot embryosterfte leiden. De doodsoorzaken zijn vooral bloedingen en andere storingen in de bloedsomloop. Per kilogram voer op basis van droge stof moet er 5 tot 10 Internationale Eenheden vitamine E aanwezig zijn. Het vitamine E in het voer moet tegen oxydatie worden beschermd door middel van een anti-oxydant. Wanneer er zich geen anti-oxydant in het voeder bevindt moet het gehalte aan vitamine E worden verhoogd. Hoge gehalten vet in het zachtvoer verhogen de behoefte aan vitamine E. Het zijn vooral de makkelijk afbreekbare meervoudig onverzadigde vetzuren in het zacht-

voer die een vernietigende invloed hebben op ondermeer het vitamine E.

Vitamine K wordt het bloedstillingsvitamine genoemd. Het is niet bekend of vitamine K een directe invloed heeft op de broeduitkomsten. Wel kan het bij een tekort een negatieve invloed hebben op het pasgeboren jong. De reserve aan vitamine K bij het jong bevindt zich in de dooier. Wanneer we verzekerd willen zijn dat het broedei voldoende vitamine K bevat, moet de moedervogel met het voer op basis van droge stof per kilogram 1 tot 2 milligram vitamine K opnemen. Wanneer de moedervogel echter langdurig sulfa preparaten of anti-biotica krijgt verstrekt wordt de behoefte aan vitamine K groter.

kat voor volière

daar staat hij, een hok vol kabaal,
met spersnavels schelden de vogels
danig in last, het krijsende volk,
uitdagend maar klaar om te vluchten,
dan nadert de kater geruchtloos
zijn voeten bemeten de plaats
waar oorlog rechtop wordt verkalard
uit gloeiende groenzwarte ogen,
hij buiten, zij binnen mijn gaas.

wat iedere kleurkanariekwaker

moet weten

VAN DE TECHNISCHE COMMISSIE KLEURKANARIES

Door de technische commissie kleurkanaries zijn, in samenspraak met de keurmeesters, de navolgende wijzigingen c.q. aanvullingen op de standaardseisen voor kleurkanaries vastgesteld:

Hoofdstuk 2. Algemene bepalingen.

NIET GEVRAAGDE TT-KLEUREN

De keuring van alle niet in deze standaard beschreven, c.q. niet op het jaarlijks uit te geven Bondsvraagprogramma voorkomende kleuren geschiedt, ongeacht de kleur van de vogel: door in de rubriek kleur „35 punten” toe te kennen.

Bij gepigmenteerde vogels wordt dus géén onderverdeling van de kleurpunten toegepast.

De overige rubrieken worden normaal gewaardeerd. Aan de boven omschreven handelwijze dient door de keurmeesters streng de hand te worden gehouden.

Overigens kunnen er zich een enkele maal wel eens twijfelgevallen voordoen, b.v. wanneer de keurmeester niet met zekerheid kan vaststellen of de vogel in de agaatspaal serie, door een verregaande reductie van het bestreepingspatroon alsmede de kleurdiepte daarvan, wel of niet tevens pastel is.

In een dergelijk geval „kan” de keurmeester de standaardseisen van agaatspaal hanteren en vanwege de zeer geringe kleurdiepte van het pigment, in deze rubriek een flinke aftrek toepassen.

RUBRIEK GROOTTE. Onderstaande tekst op blz. 8 geheel doorhalen.

„Voor een vogel van 14 cm met overeenkomende lichaamsverhouding mag 10 punten worden toegekend; in het algemeen, doch vooral de schimmelvogels dienen in dit opzicht zeer streng te worden

Zilveragaat

Oranjeroodbruin

Goudisabel

Mozaïek

beoordeeld".

blz. 11 achter rubriek grootte, het woord MINIMAAL doorhalen.

Toelichting keuring van kanaries in de bruinserie.

In afwijking van hetgeen in het hoofdstuk Algemene bepalingen blz. 7, 6e regel van onderen en verder gesteld is, worden lichte flanken en borst bij kanaries in de bruinserie gestraft in de rubriek pigment.

Toelichting:

In tegenstelling tot alle andere klassieke kleuren dient bij de intensieve vogels in de bruinserie, al reeds een „voor intensief haalbare” hoeveelheid vloeïend bruin phaeomelanine in de borst en flanken aanwezig te zijn. Vanzelfsprekend kan de hoeveelheid bruin phaeomelanine bij een werkelijk vol intensieve vogel nooit zo groot zijn dan bij een schimmeldier mogelijk is.

Bij de „niet intensieve” vogels in de bruinserie wordt onveranderd een grote concentratie van phaeomelanine vereist, zowel op de rug, flanken, als ook op de borst.

Indien dit vereiste bruin regionaal, b.v. op de borst en/of flanken niet of nagenoeg niet aanwezig is, wordt gesproken van lichte borst en/of lichte flanken. Het niet, of in onvoldoende mate aanwezig zijn van dit bruin zal derhalve gestraft worden in de rubriek pigment.

Bij alle overige kleuren welke niet tot de bruinserie behoren en waarbij het **niet** primair gaat om de vereiste aanwezigheid van een zo groot mogelijke hoeveelheid phaeomelanine, wordt het euvel lichte flanken gestraft in de rubriek bijkleur, aangezien het in deze gevallen juist de bijkleur is welke regionaal verreweg het meest wordt beïnvloed.

Hoofdstuk 5, blz. 16. Het gestelde onder Zilveragaat (1e 10 regels) doorhalen en vervangen door onderstaande nieuwe tekst. Oude tekst: Voorkomende fouten en toelichting, blijft ongewijzigd.

ZILVER-AGAAT

Deze vogel moet op de rug en in de flanken smalle, korte pigmentstreepjes bezitten. Geen bruin of beige tussen de streepjes. Baardtekening aan beide zijden gelijk. Eventuele aanslag in de vleugels zo minimaal mogelijk. Aanslag in de schouders is beslist fout. Bij een vrij matige intensiefactor komt de zilveragaat het beste tot zijn recht.

Snavel, pootjes en nagels eenkleurig, gematigd van tint in verhouding met de kleur van het pigment welke de agaat eigen is.

Afhankelijk van kwantiteit van het, door de werking van de 1e reductiefactor eventueel nog resterende phaeomelanine, in combinatie met de eventueel aanwezige graad van de klassieke blauwstructuur, kunnen we in de praktijk meerdere variaties in zilveragaat onderscheiden, zoals:

- het blauwaandoende type met een zeer hoge graad aan blauwstructuur;
- het heldere, glanzende type welke een matige blauwstructuur bezit;
- het zilvergrijze enigszins matte type met een zwakkere blauwstructuur;
- het type dat vanwege het geheel of nagenoeg geheel ontbreken van de klassieke blauwstructuur een bruine tot zeer bruine indruk geeft (beige-agaat).

Als wedstrijdvogel komt het onder b. genoemde,

over het gehele lichaam gelijkmatig heldere en glanzende type steeds op de eerste plaats.

Bij een overmatige hoeveelheid aan blauwstructuur zoals bedoeld onder a., zal de vogel al gauw op een blauwe gaan gelijken en zal dit meestal tevens ten koste gaan van een goede kleuregaliteit. Dit is als fout aan te rekenen.

Het zilvergrijze enigszins matte type c., mits niet bruin, zal als wedstrijdvogel op de tweede plaats komen. Doordat bruin of beige op de rug fout is komt de onder d. genoemde beige-agaat steeds op de allerlaatste plaats.

Hoofdstuk 6, blz. 20. Het gestelde onder or.r.bruin geheel doorhalen en vervangen door:

ORANJEROOD BRUIN

Bij deze kleur dient voor wat betreft de aanwezigheid van de intensiefactor dezelfde eis te worden gehanteerd als bij alle andere intensieve vogels, nl. dat de oranjebruine eveneens volledig intensief moet zijn, zonder enige vorm van mëligheid.

Door de aanwezigheid van de volle intensiefactor kan het rugdek bij lange na niet zoveel vloeïend bruin bevatten zoals dat bij de schimmel mogelijk is. Bij de or.rood bruine wordt vereist dat de streepjes fijn, smal en kort zijn, zover mogelijk tot in de flanken doorlopen en dat deze, evenals de vleugel- en staartpennen, volbruin van kleur zijn.

Het is bijzonder belangrijk dat ook de randen van vleugel- en staartpennen goed diep bruin van kleur zijn, lichte omzomingen zijn als fout aan te rekenen. Ondanks de aanwezigheid van de volle intensiefactor zal deze vogel toch een „voor intensief haalbare” hoeveelheid bruin phaeomelanine dienen te bezitten, dit tezamen met een goede kwaliteit oranjebruin, welke over het gehele lichaam gelijkmatig aanwezig moet zijn, dus ook op de rug, zal de oranjebruine vogel een warm totaalbeeld geven.

Snavel, pootjes en nagels middelmatig donker bruin.

Voorkomende fouten:

Rugstreepjes te lang en/of te breed; geen of te weinig flankstreepjes; weinig of geen bruin phaeomelanine; lichte toppen/omzoming aan vleugel- en staartpennen; lichte flanken; niet volledig intensief (melig) op de rug; oranjebruin te slap; oranjebruin niet egaal soms vlekkelig.

Hoofdstuk 7, blz. 21. Het gestelde onder Goudisabel geheel doorhalen en vervangen door onderstaande tekst.

GOUD-ISABEL

Zo fijn mogelijke streepjes met daarin zeer minimaal pigment. De streepjes doorlopend tot in de flanken; pigmentkleur in vleugel- en staartpennen eveneens zeer lichtbruin. Geen bruin tussen de streepjes op de rug, hierdoor gaat de helderheid verloren.

Snavel, pootjes en nagels licht van kleur.

De bijkleur wordt gevormd door de zgn. dubbele geelfactor in combinatie met de volle intensiefactor. Een „zéér minimale” blauwstructuur, maar ook niet meer dan dat, kan de helderheid van de goudtint ten goede komen. Zodra echter meer dan een zéér minimale blauwstructuur aanwezig is, zal dit de pigmentstreping hinderlijk hard doen uitkomen en het goud een citroenachtige tint geven. Dit is beslist als fout aan te rekenen.

Een goede egale doorkleuring over het gehele lichaam is vereist, licht in vleugels en broek zijn fout

De
Isabel

evenals meligheid op de rug.

Voorkomende fouten:

Streping niet fijn genoeg en/of te donker; tussen de streepjes op de rug nog bruin; opgebleekte vleugelpennen; goudtint niet geheel zuiver van kleur, soms te warm, soms te hard door te veel blauwstructuur; goud niet doorlopend tot in de toppen van de vleugelpennen; melig op de rug.

Hoofdstuk 18, blz. 37. Invoegen:

ORANJEROOD-BRUIIN-PASTEL-IVOOR

Eisen als bij or.rood bruin pastel, met dien verstande dat de oorspronkelijke oranjerode bijkleur zich, onder invloed van de ivoorfaktor, aanmerkelijk minder fel zal kunnen uiten.

De normale intensiefaktor, alsmede een goede kleur-egaliteit zijn vereist.

Toelichting bij het keuren van **niet gepigmenteerde mozaïeken.**

Koptekening:

Gebleken is dat bij het keuren van deze mozaïeken in sommige gevallen wat al te sterk het accent is gelegd op een detail van de koptekening, nl. de keelstipjes. Vanzelfsprekend is het volkomen terecht dat de keelstippen in de standaard als ideaaleis zijn opgenomen, doch het is beslist niet zo dat, indien deze stippen slechts zwak of zelfs in het geheel niet aanwezig zijn, dit de kwaliteit van de mozaïek in zijn totaliteit aanmerkelijk doet verminderen.

Indien de overige onderdelen goed zijn, kan een mozaïek met zeer zwakke stippen zeer wel hoger geklassificeerd worden, echter een vogel van op onderdelen gelijke kwaliteit, maar met bovendien goede keelstippen zal altijd voor gaan, derhalve hoger gewaardeerd worden.

Borsttekening:

Abusievelijk is in de standaard vermeld dat een schimmelring in de hals aanwezig moet zijn. Aangezien bedoelde mozaïek ook onder de snavel wit moet zijn, is het gestelde m.b.t. de schimmelring onjuist en dient derhalve te worden doorgehaald.

De borsttekening dient dus te bestaan uit: een kleine, bewolkte, oranjerood doorschijnende borstvlak.

Schoudertekening:

Oranjerood doorgekleurde schouderdekveren. De vleugelpennen zo min mogelijk doorgekleurd. Beter is dat er zich geen kleur in de vleugels bevindt. Een sterke oranjerode doorkleuring in de vleugelpennen is beslist als fout aan te rekenen, veel meer dan een onopvallende nestkleur. Een en ander te beoordelen naar de mate van doorkleuring.

Hoofdstuk 29, blz. 55.

KANARIES MET BRUINE schubTEKENING

Bij het opstellen van de eisen voor deze groep is er in eerste instantie van uit gegaan dat de tekening van deze groep zich in de richting van een min of meer scherp afgetekend schubpatroon zou gaan ontwikkelen.

Nu, enige jaren later, is gebleken dat het begrip schubtekening beter vervangen kan worden door „MARMERING”.

Daar waar in de omschrijving gesproken wordt over schubtekening dient men derhalve te lezen „marmerspatroon”.

Het overige blijft voorshands ongewijzigd.

weet ú wat er in de vogelwereld te koop is?

Ja, dan kent U natuurlijk de voortreffelijke Witte Molen produkten Moulin Mouette en Schelpenzand. Veredeld schelpenzand wel te verstaan, met een verhoogd kalkpercentage voor een sterk beendergestel. En van groot belang voor de hygiëne. Moulin Mouette is een gemengd vogelgrit en bevat oesterschelpgrit, noordzeegrit, roodsteen, kalksteen en houtskool voor de spijsvertering. Verder kalkaardig zeewier (rijk aan mineralen en sporenelementen) en maagkiesel voor de vermaling van de zaden in de spiermaag. Twee Witte Molen produkten, met de uiterste zorg samengesteld voor de beste verzorging van Uw vogels. En dat wilt U toch!

A. P. v. GILS

Abcovenseweg 19 - Goirle
Telefoon 04247-1579/1328

In- en verkoop van alle soorten siervogels. Speciaal Australische Vinkjes en Parkieten

Geopend dagelijks 9 tot 12 uur en 13.30 tot 18.00 uur.
Zaterdags tot 16.30 uur - Zondags 10 tot 12 uur.

het voeren van nestjongen

door W. de Bel

Mij overkwam het dat in één boom een nest zat van een kneu en een groenling. Felix, de kater, had dat ook door. Het werd een slachtpartij. Logisch, want elk dier naar zijn aard enz.... Een jong van een groenling en een van de kneu kreeg ik te pakken. Beide nog kaal. 4 of 5 dagen oud. Te jong om zichzelf te redden en te weerloos om het daarbij te laten. Meenemen naar huis en zelf de opvoeding ter hand nemen. Omdat ik geen nest met jonge kanaries had van deze leeftijd kon ik ze daar niet bij stoppen. Dan maar zelf voeren.

Omdat ik mijn jonge kanaries voer met een eigen mengsel van ei met beschuit, had ik dat in voorraad. Van dit voer maak je een niet al te nat papje. Dit wordt dan in een voerspuitje gedaan (of een gebruikte injectiespuit zonder naald). Met behulp van dit spuitje kan het voer in de snavel van de jonge vogel worden gespoten. Daartoe moet je de vogel

in de hand nemen en het bekje openen. In het begin levert dat nogal moeilijkheden op. De snavelranden van de jonge vogels zijn nogal teer en moet je deze met voorzichtigheid openen. Na enige tijd is dat niet meer nodig want als je bij de kooi komt of bij het nestje dan doen ze hun bekje al open als ze je nog maar horen aankomen. Vooral de groenlingen, dat zijn echte hongerlijders. Als de vogels nog kaal zijn dan zal je om de 2 uur moeten voeren. Later kan men deze tijd wat rekken. Wel moet je er op letten dat het voer goed wordt doorgeslikt. Dit is goed te zien daar de krop doorzichtig is.

Een ander punt is het warm houden van de vogels. Voer is belangrijk, maar warmte niet minder. Zitter of liggen de vogels te koud dan verteert het eter niet. Het heet dan „ze sterven met een volle krop“.

Als je dat overkomt met de kanaries, dan deugt er iets niet! Een bloempot met nestmateriaal erin op of bij een verwarmingsbron is ideaal.

Zodra je met de hand aan de vogels komt en ze voelen koud aan, dan liggen ze te koud. Afdekker kan ook met een wollen lapje.

Als de vogels uit het nestje kruipen dan is het tijd dat je een bakje met eivoer in het kooitje zet. Ze kunnen dan zelf leren eten. Halfrijp onkruidzaad en/of gekiemd zaad is heel erg voedzaam en levert voldoende stoffen op om te gaan groeien. Evenals bij de kanaries, als de staart volgroeid is, zijn ze zelfstandig. Alleen als je veel tijd hebt om dit te kunnen en te willen doen dan bereik je goed resultaat. Dan zul je de vogels groot krijgen. Dan zul je ook ervaren dat de met de hand opgekweekte vogels veel minder schuw zijn dan de echte wildzang, of vogels die door een kanarie zijn grootgebracht. Lange tijd later in de volière is dat nog merkbaar. Dit geeft alleen maar voordeel als je met deze vogels wilt gaar kweken. Vooral als men bastaarden wil gaan kweken. Het genoemde eivoer, dat je zelf maakt, is beter te gebruiken dan het eivoer dat in de handel is. Dit laatste bevat meestal een hoeveelheid negerzaad. Door dit zaad zal het voerspuitje verstopt raken.

Al met al een heel aardige bezigheid. De hele dag bent u in de weer met een nest jonge vogels. Het kost veel tijd, maar het resultaat is er ook naar.

waterslagerclub „de nachtegaal”

De speciaalclub waterslagers, beter bekend onder de naam 'De Nachtegaal' heeft weer enkele plezierige en vooral leerzame dagen achter de rug. Van 26 t/m 31 januari heersten er veel activiteiten in het parochiehuis te Amersfoort. Vooral was er veel belangstelling voor het afluisteren van de vogels met deskundige toelichting van de keurmeesters.

door M. van Woezik
Holklingels

Evenals bij de holrol, ontleen wij aan het woord holkingel twee begrippen, nl. het hol en de klingel. Wat hol betekent in het kanarielied, hebben wij reeds uitvoerig bescheven bij de behandeling van de holrol en de knor. Ik acht het derhalve niet nodig, dit begrip hier nader te omschrijven.

Klingeln is het duitse woord van het hollands bel-len. In goed hollands zouden wij deze toer dan ook kunnen aanduiden met: holle bel. De benaming klingel heeft zich echter bij de harzerliefhebbers zodanig ingeburgerd, dat wij er geen behoefte aan hebben om daarin verandering aan te brengen. Het zou maar verwarrend kunnen werken.

Bij de waterslager spreken we echter wel van bellen en holle bel, waarmee we dezelfde toeren als klingel en holkingel aanduiden.

De holkingel is een onderbroken toer, d.w.z. dat de toongrepen, weliswaar in een snel ritme, maar toch los van elkaar worden gezongen.

De holkingel is in zoverre verwant aan de schokkel, dat hij in dezelfde tonhoogte als de schokkel kan worden gezongen, een onderbroken vorm heeft en vallend en stijgend kan worden gebracht. De holkingel mist echter het wiegende ritme, dat kenmerkend is voor de schokkel, terwijl de op elkaar volgende toongrepen in een veel sneller tempo worden uitgesproken.

Tretter schrijft in zijn „Lehrbuch“ dat de holkingel alleen met de grondtoon u wordt gezongen. In de tijd dat Tretter zijn boek samenstelde, zal dat wel juist geweest zijn, aangezien Tretter een te groot zangkenner was om zich hierin te vergissen.

De kwekers hebben in de loop der jaren de holkingel echter een zodanige diepte weten te geven, dat hij thans niet voor de diepste holrol behoef onder te doen.

De holkingel kan dan ook met dezelfde grondtoon als de holrol en de schokkel gezongen worden, nl. o, oe en u.

Zou de holkingel gebracht worden in een hogere grondtoon dan de u, dan is het geen holkingel meer, maar wordt het klingel, omdat daarbij het element hol ontbreekt.

De structuur van de holkingel is vrij eenvoudig, omdat slechts één medeklinker bij de goede holkingel wordt waargenomen. Die medeklinker is goed, als het een h of een l is. Deze medeklinkers kunnen in grote mate bijdragen aan de soepelheid van de holkingels, terwijl de juiste lengte en de volheid van de grondtoon een wondermooie combinatie kunnen bewerkstelligen.

De medeklinker l geeft m.i. wel het mooiste effect

het lied van de harzer

van de holkingel. De toer klinkt als: loeloeloe, hoe-hoehoe, hohoho, lololo enz.

Ook andere medeklinkers kunnen de grondtoon van de holkingel vergezellen, maar steeds zullen de andere medeklinkers de holkingel degraderen.

Op deze wijze ontstaan dan stotende, hupsende en getrokken holkingels, die alle afwijken van de goede vorm. Ook kan de grondtoon te lang zijn, waardoor de toer een getrokken of slepend karakter krijgt. Wanneer in dit laatste geval de grondtoon diep en zuiver is, zou men de toer nog als voldoende kunnen waarderen.

Foutief is de holkingel met de grondtoon eu of ee. Deze grondtonen hebben bijna altijd een neusklank en zijn niet alleen lelijk, maar ook gevaarlijk in het gezang.

Zoals reeds gezegd, kan de holkingel vallend of stijgend in dezelfde toerbeurt worden gebracht. Nooit spreken wij van een gebogen holkingel, aangezien dit buigen alleen van toepassing is bij onderbroken toervormen.

Het kan voorkomen, dat aan de medeklinker l of h nog een r wordt toegevoegd. Dit is vanzelfsprekend een afwijking van de goede vorm, die echter vaak niet veel schade doet aan de welluidendheid van de toer.

Kenners noemen deze afwijking holkingelrol. Deze vorm als loerloer, luurluur, hoerhoer, enz.

Voor niet kenners wordt het dan even moeilijk, omdat deze vorm dan heel veel gaat lijken op de holrol, alhoewel hij daartoe niet mag worden gerekend. Laten wij dan onthouden, dat het karakteristieke van de holrol is, de strak aaneengesloten ononderbroken rollende vorm. De holkingelrol mist deze elementen en mede door invoeging van de h of de l, wordt het rollende karakter verbroken.

Over de holkingrol is onder keurmeesters nog al eens verschil van mening geweest. Sommigen beweerden, dat iets wat rolt niet kan klingelen en zij gaven de voorkeur aan de benaming „vibrerende holrol“.

Anderen betoogden met m.i. meer gezag, dat het vibreren in de holrol een nauwelijks hoorbare toonbeweging veroorzaakt, terwijl de holkingelrol een goed hoorbare afzetting laat horen, terwijl de medeklinkers van de holkingel wel degelijk hoorbaar blijven.

Het is echter nooit zover gekomen, dat men de holkingelrol als afzonderlijke toer op het keursysteem heeft geplaatst en ook thans beschouwen wij deze toer als een variatie, die als zodanig de waarde van een holkingel zelfs kan verhogen.

Voldoende holkingel geven wij 1 of 2 punten. Goede holkingel 3 of 4 punten en zeer goede holkingel 5 of 6 punten.

ysel

De

Tilburgse Vogelhandel

IMPORT - EXPORT

Wij zijn gespecialiseerd in / en hebben constant uit voorraad leverbaar: Grijsje Papegaaien, Groene Papegaaien, Lories, Kakatoe's, Ara's, Agaporniden, Aapjes, Reptielen, Kanaries, alle soorten Parkieten en Tropische vogels.

Voor prijsopgave bel 013-423593 / 553298 of briefkaart Puccinistraat 15, Tilburg, Postbus 860. (ook 's-zondags van 10 tot 12 uur)

Nieuw in Nederland!

EEN BOEIENDE FILM
OVER DE VERZORGING VAN VOGELS

De vogelvriend kent geen verveling

Enkele reacties: Door uw film ging een nieuwe wereld voor ons open. Men kan duidelijk zien dat hier een topkweker aan het werk is.

Op aanvraag wordt u een folder toegezonden.

L. A. VAN OOSTROM

Voosegatselaan 33 - Utrecht - Tel. 030-514360

Bogena helpt mensen dieren helpen

Zo blij als een vogel in de lucht met Bogena produkten voor vogels.

Vrij in de lucht of in een voliëre... onze gevederde vrienden verzorgt u het best met speciale Bogena produkten. Kanaries, papegaaien, duiven, parkieten of welke vogel u ook maar bezit, u kunt vertrouwen op Bogena!

Kanarie kernvoeder: Opfokvoer voor jonge vogels. Krachtvoer in de rusttijd. Voor kanaries en tropische zaad- en insektenetende vogels. Bevat alle bestanddelen die onmisbaar zijn voor jonge vogels en die oudere vogels in optimale konditie houden. Kortom: eiwitten, koolhydraten, vetten en vitamines in de juiste verhouding.

Universeel voeder: Voor alle insektenetende vogels zoals b.v. Japanse nachtegalen, schama-lijsters, kardinalen, brilvogels etc. Bevat gedroogde insekten.

Parkieten kernvoeder: Hoogwaardig opfokvoer, dat gemakkelijk wordt opgenomen. De hoge eiwitverteerbaarheid (96%) geeft garantie voor krachtige en gezonde vogels.

Vraag de gratis folder over alle Bogena vogel-produkten!

bogena

Bogena b.v., Sluisweg 2, Waalwijk.

Bogena produceert o.a. genees-, verzorgings- en voedingsmiddelen voor honden, katten, konijnen, hamsters, duiven, vogels, vissen en vele andere dieren.

VERSTANDIG EN DOELBEWUST KWEKEN VRAAGT EN GOEDE KWEKADMINISTRATIE EN HET RAADPLEGEN VAN STANDAARDEISEN

Maak gebruik van onze speciale **kweekkaarten**. Per 25 stuks slechts f 5,—.

Ook het regelmatig raadplegen van de **standaardeisen** is, zowel bij de selectie als bij de kweek, kortom altijd, bijzonder waardevol.

Kleurkanaries	f 6,50	Agaporniden	f 7,50
Postuurkanaries	f 20,—	Japanse Meeuwen	f 17,50
Grasparkieten	f 15,—	Zebravinken	f 4,—
Neophema's	f 6,—	Gouldamandines	f 12,50
Beknopte erfelijkheidsleer	f 6,50	Duiven en kwartels	f 5,—

U kunt bestellen door overmaking van het verschuldigde bedrag op giro 1148324 t.n.v. N.B.v.V., Postbus 74 te Bergen op Zoom, en onder vermelding van het gewenste alsmede naam, adres en woonplaats.

wat u moet weten van vibramycine

door Cor Maas

Bij het doorpluizen van het januari-nummer van „Onze Vogels” trof ik onder de kop „Hapziekte” het woord Vibramycine aan. Dit maakte me even koud en warm, en deed me besluiten om eens te gaan zitten voor dit artikeltje. Enerzijds kreeg ik het warm, omdat er eens de klemtoon gelegd werd op een goed geneesmiddel, anderzijds kreeg ik het koud omdat er aan het gebruik van Vibramycine nogal wat haken en ogen zitten die u behoort te weten.

Zelf gebruik ik Vibramycine al enkele jaren en heb door informeren bij diergeneeskundige instanties en dierenartsen er wetenswaardigheden over verzameld. Op de eerste plaats behoort het middel tot de tetracyclinegroep, het is een doxy-cyclinepreparaat en dus **alleen verkrijgbaar op recept van een dierenarts**. Alle tetracyclinepreparaten behoren tot de breed spectrum antibiotica's, d.w.z. dat ene geneesmiddel is in staat om een groot scala aan ziektebeelden en symptomen te verhelpen. Zelf gebruik ik het middel op de eerste plaats voor de Grote Parkieten als ze een darmcatarrhe/c.q. diarrhee hebben. In 200 cc water los ik 1/2 cc vibramycine op. De vogels zijn er dol op (en dat is verkeerd). De geur doet denken aan rozebottels, het smaakt als honingzoete stroop en de dieren blijven er van drinken, op deze manier genezen zieke vogels in 2-6 dagen totaal. Men mag een vogel nooit langer dan 10 dagen achtereen dit medicijn geven, anders wordt de vogel er immuun voor en slaat het niet meer aan (verliest het zijn werking voor die vogel). Het is een zwaar geneesmiddel; zorg er dus voor dat je je vogels niet te veel geeft. Bij een geval van catarrhe/diarrhee tast het de gramnegatieve en grampositieve organismen in het duodenum aan, die toestonden dat er teveel vocht in de ontlasting kwam. Bij mensen hielp het middel ook bij longontsteking, keelontsteking en andere ziekten aan luchtwegen veroorzaakt door streptococci.

De prijs van het flesje bedraagt f 6,15 en dat vind ik niet veel voor een goed geneesmiddel. Ik vind ook dat er al te veel lapmiddeltjes in de winkel verkrijgbaar zijn die niet helpen, maar die gevoerd worden om het volk zoet te houden en er hun vogel aan op te offeren.

Vibramycine is verkrijgbaar als druppels siroop of capsules. Vraag om de druppels. Als het flesje geopend is, kun je het in een koelkast best 6 weken goed houden. De siroop is veel te zwaar geconcentreerd. De door mij geadviseerde dosering 1/2 cc op 200 cc water gebruik ik zelf voor Stanley en Pennant. Aan de grootte van uw vogel kunt u zelf wel een dosering afleiden. Alleen in erge noodgevallen zou ik overgaan tot het ingeven van een druppel in de bek, bedenk, nogmaals, dat het een zwaar middel is. Het lijkt me overbodig te schrijven, dat alleen het geneesmiddel zijn werk niet doet. U zult zelf de rest moeten doen, u moet de omgeving van de vogel tot 30 graden verwarmen en ervoor zorgen dat hij rustig zit. Rust en warmte zijn op de 2e plaats de beste heelmeeesters.

onze vogels

Al is het buiten zó koud, zó schraal,
Dat geen knop ontspringt, de Kievit vlucht,
Binnen, in de kooi op onze zaal,
Zit volop lente in de lucht.

Daar zijn medio februari
De eerste nestjes reeds gebouwd
En hebben nu al tien kanaries
Het eerste levenslicht aanschouwd.

De eerste vier kanariepietjes
Fladd'ren al nuchter, schuchter rond.
Op hun frequente hoge piepjes
Voert hun moeder ze uit haar mond.

Zes zitten nu nog zacht en veilig
En veer- en weerloos in hun nest.
Hun moeders koest'ren hun nog heilig,
Zo gaat 't ook deze zes wel best.

De vaders zingen in dit kader
Vrolijk op d'allerhoogste toon,
En geven straks als goede vaders
Hun lied weer door aan elke zoon.

Men stelt in 't huis van 't goede Drenthe
Dit vogelleven zeer op prijs.
Het geeft een voorproef van de lente
En j' hoort ook eens een andere wijs . . .

24 maart 1976.

H. Popken

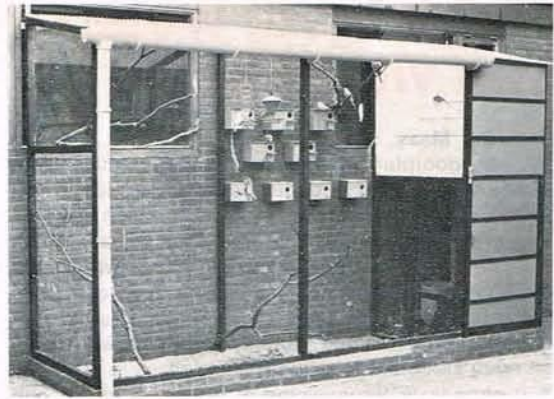
In één van de grote werkvertrekken in het nieuwe provinciehuis van Drenthe (te Assen, naast de kunstijsbaan) staat al sinds de gereedkoming van dit mooie pand — tegen een hoge en breeduit gegroeide ficus benjaminii — een meer dan manshoge vogelkooi, waarin enkele kanariepaartjes huizen, die hun best doen wat kleur en toon te geven aan de ambtelijke werksfeer in het provinciehuis. Door de perfecte temperatuurregeling (airconditioning) in het gebouw is het nest- en broedgedrag van de vogels duidelijk niet meer onderhevig aan de bekende natuurcyclus, die zich voordoet bij de vogels, die buiten leven. Zij zijn daardoor reeds midden februari gaan paren, nestelen en broeden. Eén van de ambtenaren op het provinciehuis inspireerde dit tot het maken van het bovenstaande gedicht.

de volière van de maand

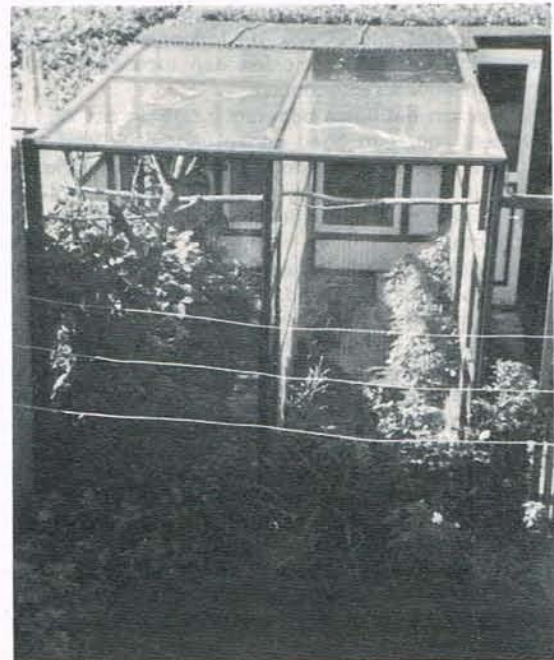
Dit is, zo schrijft ons de heer W. van Holland uit Zoetermeer, de eerste volière die in de nieuwe wijk Bruijtenweg de Leijens aldaar is gebouwd. Zowel de gemeente als de chr. woningbouwvereniging hebben daar toestemming voor verleend. De volière is opgetrokken van vurehout bevestigd op een 8 cm dikke betonnen grondplaat. Het dak is van p.v.c. golfplaatjes. Het geheel is dubbelwandig, heeft een lengte van 3 m, is 1,65 m breed en 1,90 m hoog en is voorzien van twee openslaande ramen welke aan de binnenkant afgeschermd worden met met gaas bespannen horren. Direct achter de deur is er een klein halletje waardoor bij het binnenkomen geen vogels kunnen ontsnappen. Jammer genoeg schrijft Van Holland niet welke vogels hij houdt. Hoe dan ook, ze zullen zich best wel in die ruimte thuisvoelen.

In Maassluis, aan de Van der Horststraat 30, is de volière van C. Booster gebouwd op een betegelde plaats, tegen de buitenmuur van een magazijn. De vlucht is van houten balkjes van 4 x 5 cm gemaakt en heeft een lengte van 3,90 m, een diepte van 1,50 m en de hoogte is aflopend van 2,50 naar 2,25 m. Het dak is voorzien van p.v.c. golfplaatjes. Gezien er in de volière geen beplanting is aangebracht doet hij wat kaal aan. Niettemin beantwoordt deze volière uitstekend aan zijn doel, namelijk het houden en kweken van grasparkieten. Overigens merkt Booster in zijn brief nog op dat de foto enkele jaren geleden is gemaakt en de situatie nu wat veranderd is. Zo is het nachtverblijf verbeterd en zijn de broedblokken uit de volière verwijderd omdat hij nu ook de beschikking heeft over een aparte broedruimte.

Vervolgens togen we naar Zeeland waar in St. Laurens, Middelburg, in de Van Citterstraat 47 de heer P. S. Polderman zijn hobby beleeft in de afgebeelde volière. Het nachtverblijf is gedeeltelijk van steen en gedeeltelijk van hout gemaakt met een vloeroppervlakte van 2 bij 3 m. Het is dubbelwandig en met tempex geïsoleerd. De tegen het nachtverblijf gebouwde buitenvlucht is 4 m lang, 2,20 m breed en 2 m hoog, gemaakt van houten delen van 5 x 7 cm. Zoals de foto duidelijk laat zien, is deze vlucht in twee delen gescheiden. De vluchten worden in hoofdzaak gebruikt om de jonge vogels daarin onder te brengen zodat ze zich goed kunnen ontwikkelen. In een 20-tal in het nachtverblijf aangebrachte broedkooien, kweekt Polderman verschillende kleurslagen zebra-vinken, Japanse meeuwen, wit- en zwartkopnonnen, grote parkieten zoals de roodrug en valkparkieten en grasparkieten. De buitenvlucht is beplant met vlierstruiken en bamboe en als bodembedekking een aantal graspollen. Het gaat hem wat de hobby betreft naar den vleze en hij is ook een trouw inzender van diverse tentoonstellingen. Nog veel plezier en succes heer Polderman.

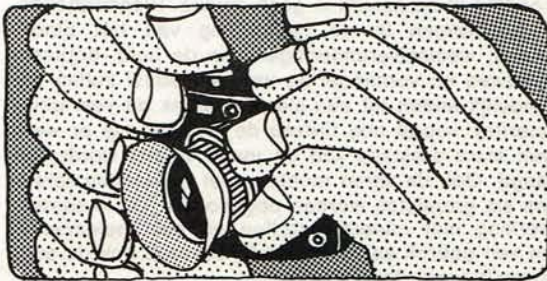

De laatste „luchtopname” is eveneens gemaakt in Zeeland, namelijk bij C. A. Hagenaars te Krabben-dijke. Uit de foto kan men al direct opmaken hier te doen te hebben met een kweker van grote parkieten. De totale oppervlakte is 30 vierkante meter. Vijf vluchten van 4,40 m lang, 1 m breed en 2 m hoog. Het heeft hem wel wat moeite gekost om vergunning voor dit bouwwerk te krijgen. Hij woont namelijk in een nieuwbouwwijk en daar wil men nogal eens van overheidswege bezwaren uiten tegen dergelijke bouwsels. Dat het hem is gelukt prijst toch wel het beleid van de gemeente Reimerswaal. Zij beseffen kennelijk dat het o zo belangrijk is om hun inwoners de gelegenheid te geven een bijzonder goede en nuttige vrijetijdsbesteding te doen beoefenen. Hagenaars kweekt met rosella's, diverse kleurslagen valkparkieten en Alexanderparkieten. Zij nog vermeldt dat achter de vluchten een gang is gebouwd van waaruit Hagenaars de vluchten kan betreden. Hieruit blijkt dat met overleg is gebouwd en wij wensen ook de heer Hagenaars nog erg veel plezier en succes met zijn vogels.

Ook u kunt aan deze rubriek meewerken, graag zelfs. U hoeft alleen maar een zwart/wit foto met beschrijving van de volière op te zenden. Dus waarvan gebouwd; de afmetingen; de bevolking en beplanting etc.

Redactie-adres NBvB, Postbus 74, Bergen op Zoom.

U.S. Iron/71

welpi-vit

11 geconcentreerde vitaminen
in waterige oplossing

Welpi-vit voorkomt infectieziekten, oog- en hersenaandoeningen.

Welpi-vit bevordert de ontwikkeling van het embryo en de groei van de jongen.

Welpi-vit geeft betere broedresultaten en een hoger percentage uitkomende eieren.

Welpi-vit geeft een glanzende en strakke bevedering.

Welpi-vit zorgt voor een goede conditie van alle vogels.

Verkrijgbaar bij dierenspecialzaken.

HOECHST PHARMA
HEALTH CARE PRODUCTS

Postbus 284 Amsterdam

van de bomen en het bos

door Jos van Himbergen

Als we hadden gedacht door de bomen het bos niet meer te zien dan dienen we er wel aan te denken, dat in de vogelvoeding de theorie en praktijk nog weinig op elkaar zijn ingespeeld. De vogelkweker is allereerst bezig met de ogen en kijkt wat er in de nesten voor de dag komt. Mislukt de uitslag dan moeten er maatregelen genomen worden. Welke zijn dat? Deze vraag krijg ik tijdens de periode januari-augustus dag in dag uit gesteld en geef daar maar eens een pasklaar antwoord op. Het is écht waar: een bos bestaat uit bomen. Bomen van allerlei vorm, hoogte, dikte en kleur maar samen maken ze dat prachtige bos.

Op bovenstaande vraag moet ik altijd eerst een reeks vragen stellen aan de betreffende kweker en daarmee begint dan het antwoord, want van alles wat er is gedaan en niet gedaan, is mij op dat moment niets bekend.

De vogels kunnen zelf niet praten en geven alleen door hun gedrag, uiterlijk en uitwerpselen aan wat er mis zou kunnen zijn. Een correcte beantwoording van deze vragen is daarom noodzakelijk en iedere verdere aanvulling door de kweker is gewenst om zodoende een goed overzicht te krijgen.

Op deze wijze hebben velen onder u ondervonden, dat er in een hobby met vogels veel is te bereiken en daarom laten we ons nooit ontmoedigen door de veelheid van factoren waarmee we in onze liefhebberij rekening moeten houden. Op de duur willen we er net iets meer van gaan weten dan alleen maar koppelen, zuiver kooitje, op tijd volop eten en drinken en verder de uitslag met nerveuze spanning tegemoet zien.

Gaat het met de eerste nesten fout, onbevruucht, dood in de dop, sterven na een paar dagen, geen vlotte groei, niet voeren van de jongen, onvoldoende bevedering, te dunne mest, bleke jongen, zweetziekte en sterfte de eerste dagen na het uitvliegen, dan kan iedereen zich levendig voorstellen, dat er een panieksituatie zal ontstaan. Ja, hetgeen hierboven staat geschreven zien we in de praktijk allemaal gebeuren, doch geen enkele vogelliefhebber laat zich dergelijke mislukkingen welgevallen en tracht een oplossing te vinden en zal die vinden door geleidelijk aan voor zijn omstandigheden de juiste voeding te gaan toepassen.

In het vorige artikel is er met klem op gewezen, dat bepaalde vitamines van de B-groep bij een tekort in de voeding een massa narigheid kunnen veroorzaken.

Gebrek aan vitamine B₁ (ook wel thiamine of aneurine genoemd) brengt de stofwisseling van de in de voeding aanwezige energiestoffen in de knel. In de vogel vindt onvoldoende omzetting plaats tot bruikbare energie, waardoor storingen gaan optreden in de activiteiten van de oude en jonge vogels. Die activiteiten kunnen zijn: lopen, pikken, vliegen, paren, broeden, voeren, de hals strekken naar voedsel,

het produceren van normale mest, niet gaan bolzitten en het verenkleed goed laten sluiten.

Duidelijke kentekenen van voortdurend vitamine B₁-gebrek zijn: spiertrillingen en een vreemd gedrag van het kopje van de vogel. Ook de inwendige spieren zoals de spiermaag lijden aan een degeneratie en een goede vertering van het voedsel is niet meer mogelijk. Afwijkende uitwerpselen geven die slechte vertering aan. De spiermaag en darmen kunnen hun functie niet meer naar behoren vervullen. Gebrek aan vitamine B₂ (ook wel riboflavine of lactoflavine genoemd) is in de praktijk helaas nog te vaak vast te stellen. B₂-gebrek zorgt voor een niet normaal ontwikkelde vogel en in een vergevorderd stadium zijn de ontstane gebreken niet meer te verhelpen. In eerste instantie zien we aan de teenvorming (te lange middenteen), dat er B₂-gebrek in het rantsoen is. In een later stadium gaan een of meer tenen krullen en hierdoor ontstaat de zgn. „knolvoet”. Ook bij fazanten, patrijzen en sierhoenders komt dit onder dezelfde kentekenen tot uiting. Voordien zien we aan de verkeerde beenstand der vogels, dat de B₂-voorziening niet voldoende is. Vitamine B₂ heeft een functie bij de energiestofwisseling en moet voor dagelijkse behoefte voldoende aanwezig zijn.

De hoogte van het eiwitgehalte in het vogelvoederantsoen bepaalt de behoefte aan vitamine B₆. De bouwstenen van het eiwit (aminozuren) hebben vitamine B₆ nodig om werkzaam te kunnen zijn, d.w.z. dat deze bouwstenen niet in voldoende mate als grondstof voor groei en onderhoud kunnen worden gebruikt bij een gebrek aan vitamine B₆. De in elk voedingseiwit aanwezige bouwsteen tryptofaan wordt door vitamine B₆ in samenwerking met B₁ en B₂ omgezet in nicotinezuur.

B ₁	B ₂	B ₆	aminozuur tryptofaan
Bij B ₆ -gebrek wordt			Xantogeenzuur gevormd
nicotinezuur			
wordt met de urine			
uitgescheiden			

Gelig-wit gekleurde en niet gesloten uitwerpselen op de rand van het nest tijdens de kweek kunnen we toeschrijven aan onvoldoende vitamine in het rantsoen, zoals boven omschreven. Wanneer een vogelliefhebber deze afwijking ziet en via het drinkwater B-complex toevoegt (in iedere speciaalzaak verkrijgbaar) dan ziet hij binnen 24 uur de resultaten ten goede keren. Een verdere regelmatige verstrekking van 2 druppels per vogel per dag gedurende 14 dagen zal veel onheil voorkomen.

Nadien tweemaal per week 2 druppels per vogel tot na de jeugdruif volstaat. Te lang wachten doet de jonge vogels niet direct sterven, doch van een goede conditie in de nesten is geen sprake. Bloedarmoede, veranderingen in de verhouding van het bloedserum, weefselveranderingen van de huid, organen, zenuwen en vermindering van de eetlust zullen uiteindelijk leiden tot een slechte kweek en veel uitval (sterfte), vooral nog tijdens de jeugdruif als er weer een extra prestatie van de jonge vogels wordt verlangd. Ook de veren moeten, met de voedingseiwitten als grondstof, worden opgebouwd. Dit in samenwerking met mineralenstoffen en sporenelementen en een gebrek aan vitamine B₆ schaadt ook de stofwisseling van deze elementen.

Geen wonder dat tropische vogels niet gedijen als

voedsel

De

ze vanuit een ver land ergens in een kooi worden gezet met een bakje water en wat zaden. In de natuur konden ze vrij profiteren van alle voedings-elementen en pardoos is dat afgelopen. Het is niet alleen een kwestie van „op zaad zetten" bij pas gevangen vogels. Nee, ook de bijbehorende verteringsstoffen en micro-elementen moeten in die gevangenschap vanaf de eerste dag voorhanden zijn en dikwijls nog aangepast aan de soort vogels, welke zijn aangekocht. Deze ervaring hebben we al jaren geleden opgedaan. Kenmerkend voor nicotine-zuurgebrek is vermagering als totaalbeeld waargenomen bij vogels. Een te dieprode kleur van de tong, bek en keel zal de juistheid van dit gebrek bevestigen. Dergelijke vogels gaan moeilijker voedsel opnemen en van hetgeen ze nog wel opnemen komt slechts een klein gedeelte tot zijn recht. Vandaar de vermagering die wordt waargenomen.

Ik hoor de vogelkweker kort voor de kweek niet graag zeggen, dat hij zijn vogels maar niet in de conditie kan krijgen zoals gewenst. Want tien tegen een gaat daar de kweek mislukken. Als op zo'n

mededeling het spervuur van vragenstellen volgt dan komt men er meestal gauw achter, dat tijdens de winterperiode de voeding nogal wat mankementen heeft vertoond, niet in hoeveelheid maar wel in goede onderlinge verhoudingen. Van enige reservevorming kan dan eigenlijk geen sprake zijn. Het andere uiterste is vaak een overmatige vetvorming in rusttijd. Ook dat is fout en de oorzaak hiervan heb ik reeds voor u beschreven. Om rustende vogels goed door een rustperiode heen te helpen moeten we, al is het in beperkte mate, toch voor een gevarieerde eiwitvoorziening zorgen. Zelfs voor voedingseiwit van dierlijke oorsprong, omdat vitamine B₁₂ hier ten nauwste bij betrokken is en ook bij uw succes voor de kweekperiode die daar op volgt. Het onderwerp voor de volgende keer.

Vogelvrienden, het is meestal in de stille nachtelijke uren dat uw voedingspraatjes geschreven worden. U moet er echter niet van wakker liggen, maar toch, nu u het een keer gelezen hebt, pak het morgen en misschien overmorgen nog eens onderhanden. We kunnen immers de bomen en het bos zien.

honingvogels

tekst en foto's: A. J. Mobbs (Engeland)

Geen enkele groep vogels vraagt m.i. een meer zorgvuldige akklimatisatie dan juist de honingvogels (Nectaridae). Dit is voornamelijk een gevolg van de slechte conditie (vooral de veren) waarin de meeste soorten aankomen. Daarom vragen ze dan wat extra-zorg, willen ze in leven blijven. Eens een volledige rui achter de rug, blijkt een aantal soorten erg sterk te zijn en lang te leven, als men ze maar juist verzorgt.

Oranjebuikhoningvogel
(*Nectarinia violacea*; mann.)

Honingvogels komen voor in gebieden met uiteenlopende klimaattypes en daarom is er geen vaste regel voor wat "een" temperatuur betreft. Pas ingevoerd zullen ze zich wel best voelen bij 16° C. Kleinere soorten willen misschien wel iets warmer zitten, zo tussen 18° en 21° C ongeveer. Welbekend is, dat honingvogels erg agressief zijn tegenover andere soorten; vooral de grotere honingvogels kan men daarom beter afzonderlijk onderbrengen. Kleinere soorten mag men aanvankelijk bij elkaar laten; ze helpen elkaar dan actief te zijn. Men moet dan wel opletten, en ruziestokers dadelijk afzonderen. Honingvogels die men in een ruimere volière wil loslaten, moeten vooraf in een kooi volledig geakklimatiseerd zijn. Daar zoiets wel wat tijd kan vragen, moet men er vooral wat ruimte betreft, op voorbereid zijn. Veel honingvogels zijn na het invoeren verlekkerd op insecten, men doet er dan ook goed aan om een tamelijke voorraad vliegen en bananenvliegjes bij de hand te hebben, wanneer men zich honingvogels wil aanschaffen. Vooral de kleinere soorten vragen aanvankelijk veel levend voer; men kan stellen dat soorten met een kleine snavel behoefte hebben aan insecten.

Honingvogels hebben erg gevoelige pootjes en geven daaromtrent meer problemen dan welke andere groep vogels ook. De pootjes moeten bij aankoop grondig nagekeken worden. Wanneer nagels of gedeelten van teentjes ontbreken, zijn de vogels waardeloos als tentoonstellingvogels. Gezwollen teentjes gaan later verdrogen en afvallen, ook al ziet de vogel er verder prima uit. Zelfs exemplaren met gezonde pootjes kan men beter natuurlijke takjes als zitmogelijkheid geven; anders blijft men steeds het risico lopen dat ze nagels of teentjes gaan verliezen. Het hoeft benadrukt te worden, dat men bij het houden van honingvogels zo netjes mogelijk moet zijn, vooral tijdens de akklimatisatieperiode. Zitstokken moet men niet laten vervuilen met nektar en uitwerpselen, en indien nodig moet men ze elke dag reinigen. Vogels die slecht in de veren zitten, moet men niet dwingen om te baden. Ze kunnen ook beter niet zo besproeid worden dat ze doordrenkt

ysel

De

rondkruipen. Dagelijks even vochtig spuiten kan echter wel goed zijn. Ook heb ik ondervonden dat honingvogels, die slecht vliegen omwille van kleverige of ontbrekende vleugelveren, zelden uit zichzelf gaan baden; toch moet men ze badgelegenheid geven, omdat ze wel hun snavel gaan „afspoelen” en soms ook eens een poging doen om te baden.

Tijdens de akklimatisatieperiode zijn honingvogels erg gevoelig voor schimmels (*Candida albicans*) in de snavel. Vroeger waren zulke infecties moeilijk te verhelpen maar sedert het ontdekken van aangepaste fungiciden, zijn zulke schimmels niet meer dodelijk. Meestal volstaat een één-weekse behandeling om een geïnfecteerde honingvogel te genezen. Een zwaar-aangetaste vogel zet men alleen en geeft men vijf dagen na elkaar 1 druppel Pimafucin in de snavel. Vogels die slechts lichtjes zijn aangetast, kan men ook via de nektar behandelen door aan elk drinkbuisje 2 druppels Pimafucin toe te voegen. Nooit mag een vogel meer dan vijf dagen behandeld worden; noch mag een behandeling vroegtijdig afgebroken worden, zelfs als de infectie duidelijk genezen is. Bij vogels die na vijf dagen niet volledig hersteld zijn, behandelt men na drie tot vier dagen nogmaals.

Als kooi voor een enkele honingvogel neemt men het best een kistkooi, voor de grotere soorten tenminste 120 cm lang, 40 cm hoog en 40 cm diep. Kleinere soorten kunnen misschien in kortere kooien maar ze appreciëren wel dat beetje extra-vliegruimte. Zoals reeds gezegd zijn natuurlijke takken te verkiezen boven hardhouten zitstokken, die zo funest zijn dat ze de levensduur kunnen verkorten.

Als bodembedekking neemt men een paar lagen krantepapier. Wanneer men vruchten wil voeren, plaatst men ze in aangepaste schoteltjes of potjes op de bodem van de kooi. Aan grotere soorten heb ik altijd nektar verstrekt in de populaire drinkfontein, maar voor kleinere soorten gebruik ik liever kolibriedrinkbuisjes. Vele kleinere soorten honingvogels kan men onderbrengen in een gemengde kollektie in een serre of een grote beplante binnenvolière. Grotere soorten blijken meestal té agressief om ze met andere vogels samen te houden. Soms kan men ze wel onderbrengen bij véél grotere vogelsoorten; maar zelfs dan nog mag men slechts één soort honingvogel in zo'n gemengde kollektie los-

Geelbuikhoningvogel

-laten, willen ze elkaar niet op leven en dood bevechten.

Malachiet- en roodborsthoningvogels blijken, eenmaal ingewend, erg gehard te zijn en ze kunnen zelfs het jaar rond in een beplante buitenvolière (met bijbehorende verwarmde binnenvolière tijdens de koudere wintermaanden).

Vroeger gaf ik mijn honingvogels altijd fruit, o.a. rijpe peren, zoete sinaasappelen, druiven, enz. Sommige van de grotere soorten eten er inderdaad van, maar de kleinere soorten raken het zelden of nooit aan. Naast fruit, gaf ik aanvankelijk ook cake geweekt in nektar of honingwater; ook dit werd direct door de grotere soorten aangenomen. In de voorbije acht jaar, voerde ik nog slechts nektar en fruitvliegjes aan mijn honingvogels; deze methode blijkt een volledig succes te zijn, zelfs voor de grotere malachiehoningsvogels. Dit betekent ook dat ik de kooien slechts éénmaal per week in plaats van om de andere dag moet schoonmaken.

Wanneer men echter slechts nektar en fruitvliegjes geeft, moeten ze ad lib aangeboden worden. Zelfs de kleinste honingvogeltjes hebben nog behoefte aan zo'n 100 fruitvliegjes per dag. De vliegjes kan men op verschillende manieren aanbieden; maar de volgende vind ik zelf ideaal. Voor elke kooi voorziet men twee konfituurglazen die men, gevuld voor één-derde met schijfjes banaan, naast een „vliegjeskultuur” plaatst. Wanneer er veel vliegjes in de glazen zitten, zet men er één in de kooi. Als de vliegjes sterk geminderd zijn, „vult” men het glas weer op met vliegjes door het terug naast de kultuur te zetten, terwijl men nu het tweede glas in de kooi zet. Om voldoende vliegjes te kunnen geven, moeten de glazen tweemaal per dag gewisseld worden. Wanneer nu de bananeschijfjes vol fruitvliegemade zitten, worden de vliegjes niet meer aangetrokken. Men gooit de glazen dan leeg, reinigt ze, en vult ze met nieuwe schijfjes banaan.

Wanneer men om één of andere reden geen fruitvliegjes wil geven, dan vormen bromvliegen een goed vervangingsvoer. Eens kregen mijn honingvogels slechts deze vliegen, daar mijn fruitvliegekultuur „uitgestorven” was. Zelfs bromvliegen kweken is een flinke rotzooi en geeft meer last dan plezier. Men kan beter maden kopen en ze per 20 tot 30 stuks laten verpoppen in een bokaaltje gevuld met fijn zagemeel of zemelen. Komen de vliegen eenmaal uit dan voert men ze uit de hand aan de vogels. Toen ik nog fruit en cake voerde aan mijn honingvogels, maakte ik alle kooien om de twee dagen schoon. Alvorens te beginnen hing ik echter aan de kooien een plastic badje. Nu dat ik slechts vliegjes en nektar voer, en slechts eens per week alles schoonmaak, hebben mijn honingvogels steeds een schaalje badwater ter beschikking. In de kleinere kooien staat dit schaalje op een omgekeerde konfituurbokaal. In de grotere kooien (kleine volièren eigenlijk) staan de schaaltes op een houten plankje, vastgemaakt aan de achterwand. Wanneer ik dit systeem voor het eerst probeerde, verwachtte ik dat bij elke „plonspartij” de hele kooi drijfnaat zou liggen; dit gebeurde echter niet en de methode bleek een succes te zijn. De waterschaaltjes worden dagelijks bijgevoerd en om de twee dagen leeggemaakt en uitgewassen.

het wel en wee van de kweek met barrabandparkieten

Polytelis swainsonii
door J. Arendsen

In de zomer van 1969 kocht ik een paar jonge Barraband parkieten, voorlopig ging alles goed, zij zagen er prima uit en zaten altijd glad in de veren. Ook werden zij spoedig tam en vertrouweljk.

Zij werden gehuisvest in een open vlucht van 5 x 1 meter met een nachthok van 1,75 x 1 meter.

Als voer kregen zij een mengsel van witzaad, negerzaad, lijnzaad, gebroken gepelde haver en hennep, daarbij los witte zonnepitten. Ook kregen zij iedere dag gekiemde zaden, een stukje wortel, groenvoer en een paar pinda's en in de broedtijd werd dit aangevuld met Cédé eivoer rul gemaakt met Roosvicee Ferro.

Het volgende voorjaar echter kwam voor mij de eerste teleurstelling, bij beide vogels verschenen aan de kop de eerste rode en gele veertjes; conclusie: 2 mannen, wat nu! Overall proberen om te ruilen, dit lukte echter niet, dan maar 2 poppen bijkopen, maar waar? In de loop van de zomer en het najaar van 1970 lukte het mij toch 2 poppen te

bemachtigen, en wel beide overjarig, zodat het er voor 1971 goed uit zag.

Maar de tegenslag was nog niet achter de rug. Op een kwade dag had een van de mannen verlamingsverschijnselen aan de beide poten. Na veel getob is dit echter weer in orde gekomen en kon de vogel toch nog voor de kweek gebruikt worden.

En ja, in mei 1972 legde het ene koppel (ik zal dit voortaan A noemen en het andere B) 4 eieren die echter onbevruucht waren; koppel B voerde elkaar wel, maar deed verder niets.

In 1973, bijna op dezelfde datum, weer een nest van 4 eieren van koppel A, waarvan 3 bevrucht en grootgebracht, terwijl deze ouders ook nog een bevrucht Pennant ei van een nest waarvan de pop de eieren in de steek liet, uitbroedde en dit jong gelijk met de eigen jongen groot bracht.

Ook koppel B maakte aanstalten, maar dit ging niet zo eenvoudig. De beide broedblokken (een binnen en een buiten) werden niet geaccepteerd. De afmetingen van de broedblokken voor de beide koppels zijn 60 cm hoog bij 40 x 40 cm, met een vliegtag van 10 cm.

Toch miste ik na een paar weken de pop van koppel B. Na lang zoeken vond ik haar, en wel onder de waterbak op haar eerste ei. Ik heb dit maar door laten gaan, maar de 5 eieren bleken later alle onbevruucht te zijn.

Ik moet er nog bij vertellen dat ik plastic waterbakken gebruik van 50 x 25 cm en 10 cm diep. Deze zijn geplaatst op 2 x 3 stenen, zodanig dat er tussen de 2 stapeltjes stenen een ruimte van ongeveer 20 x 20 cm overblijft, en daar had de pop een kuiljite gemaakt voor de eieren, er lag niets in, noch gras noch veren.

In datzelfde jaar heb ik moeten verhuizen, gevolgen voor de vogels: Tijdelijk in kleine hokken gehuisvest, onregelmatig voeren en na de verbouwing de vogels verhuizen.

Zij kwamen nu in een heel andere omgeving, eerst in een lange vlucht buiten en nu in een vlucht van 4 x 1,50 m op de zolder van een schuur, dus binnen en bij kunstlicht.

Met spanning heb ik de resultaten van de verhuizing afgewacht, alles verliep echter goed.

In het volgende voorjaar, dus 1974, bleek dat de 3 jongen van het jaar ervoor 2 mannen en een pop waren, deze heb ik alle 3 aangehouden.

In mei, op ongeveer dezelfde datum als de voorgaande jaren, had koppel A weer eieren, koppel B had geen zin en deed niets, de jongen zaten nog bij elkaar. Nu kwam er echter weer een teleurstelling, ik had nogal last van muizen in de schuur en dit heeft mij een nest Barrabands gekost.

Het eerste ei was uitgekomen en de volgende dag

usel

De

's morgens zag ik de pop in de vlucht zitten, terwijl controle bleek dat het jong dood was en de andere eieren koud. (Bij latere controle bleek er geen leven meer in te zitten.) De grootste ramp was echter dat de man met een beschadigde kop dood achter de waterbak lag, vermoedelijk is er 's nachts paniek uitgebroken door muizenbezoek.

Zo was ik dus van mijn kweekkoppel af. Ik heb toen de man van koppel B bij de pop van koppel A geplaatst (onverwant), een jonge man van koppel A van 1973 bij pop B (onverwant) en zo hield ik nog een derde koppel (c) over. Hoewel dit broer en zus is, heb ik ze toch bij elkaar gelaten.

In november 1974 heb ik de 3 jonge geringde vogels ingestuurd naar de onderlinge T.T. van de vereniging waar ik bij aangesloten ben. Zij behaalden daar alle 389 punten.

Vol goede moed werd er aan 1975 begonnen. De omgepaarde koppels verdroegen elkaar goed, en in mei had paar A weer eieren. Ditmaal 5 waarvan 4 bevrucht, deze zijn alle uitgekomen en uitgevlogen; te weten 2 mannen en 2 poppen. Koppel B keek weer niet naar het blok om, maar probeerde weer onder de waterbak te gaan broeden. Daar ik dit niet wilde hebben heb ik de waterbak verplaatst en op die plaats een blok neergezet, dat werd echter niet aangekeken. Verder vertikte de pop het. 1-0 voor haar. Ik heb voor deze pop nu een kistje gemaakt van 40 x 20 x 15 cm en bovenop voor de helft dicht, dit past onder de waterbak. Ik wil nu proberen of zij hier het komende jaar in wil broeden, de aanhouder wint zullen we maar zeggen.

Het jonge koppel (c) is dit jaar wel in het blok geweest maar heeft nog geen eieren gelegd.

Nu ik dit schrijf doet er zich bij mij weer een nieuwe ervaring voor. Zoals u in het voorgaande heeft kunnen lezen, zitten al mijn vogels binnen in een grote schuur van 14 x 4 meter en 2 verdiepingen hoog. In de beneden verdieping heb ik de kleinere soorten, o.a. Kakariki, Veelkleuren en Splendid parkieten. Daar ik van een paar stellen van deze soorten nog laat jongen had, werden de nachten te lang om de jongen groot te brengen. Ik heb toen de tijdsklok weer in werking gesteld en de dag verlengd van 5.30 uur tot 21.00 uur. Tot mijn grote verbazing begonnen de Barrabands hier ook op te reageren en zijn er 2 van de 3 poppen die weer regelmatig in het broedblok zitten, zodat ik zeer nieuwsgierig ben naar wat er verder gaat gebeuren.

Zo u ziet is dit een verhaal geworden van vallen en opstaan. Het is met grote parkieten zo, laat u niet te spoedig uit het veld slaan, soms zijn er jaren nodig om met een bepaalde soort of een stel aan het kweken te raken. Wij willen zelf dit nog wel eens te veel forceren, kopen 2 vogels en dat moet dan maar een paar zijn. Ik ben echter tot de conclusie gekomen (en meerdere kwekers met mij) dat het beter is 1 of 2 jaar te wachten met de aanschaf van een bepaalde soort en er dan 4 of 6 te kopen, deze bij elkaar te doen, en ze zelf hun eigen partner uit te laten zoeken. Denkt u hier maar eens even over na.

Nog een ding tot besluit. In de broedblokken gebruik ik DROOG zaagsel of houtmot en praktisch alle eieren komen uit. Volgens mij is het eerder te nat dan te droog. Mijn ervaringen hiermede wil ik een andere keer wel eens vermelden.

Ik hoop dat ik u met deze ervaringskrabbels van dienst heb kunnen zijn. Veel succes voor het komende seizoen.

*Met „Onze Vogels” bij de hand,
En één klein beetje verstand,
Kweekt men met een weinig geluk,
Mooie vogels stuk voor stuk,
Kampioenen van Nederland.*

J.G., Voerendaal

*Mensen doe het dan terstond,
En meld je aan bij onze bond,
Uit „Onze Vogels” kan men veel leren,
Dan kan tegenslag je niet meer deren,
Je kweekt dan zuiver en niet meer bont.*

E.G., Voerendaal

PRODUKTEN SANDERS

ORNIVIT - vitaminecomplex

TARWEKIEMOLIE - bron van vruchtbaarheid

RUBICANA - bevordert het essentiële roodkleur pigment

CHANVIT - verbetert zang en koppeling

T. 3 - insecticide zonder weerga

Verkrijgbaar in graanhandels en andere magazijnen!

SANDERS N.V.

Arnould Van Gelderweg 103, Grave, Tel. 088-60.39.41
Henri Wafelaertsstraat 47-51, 1060 Brussel

“VERAKA”

Specialiteit in tentoonstellingskooien voor pelsdieren, pluimvee en vogels - Voorfronten in alle maten - Tevens opvouwbare kooien voor honden, katten, duiven, papegaaien etc.

Bondskooien - Hooiruiven - Voerbakjes

Alles gepuntlast - 100% service.

“VERAKA”

Markstraat 17 - Telefoon 01693 - 1448
Terheijden N.Br.

inheemse vogelsoorten

GRONDELEENDEN (ANAS)

door R. Kromhout van der Meer

ALGEMEEN:

Onder Grondeleenden verstaan we een groep eenden waarvan de soorten voedsel zoeken door middel van grondelen. Ze slobberen het water naar binnen, persen het met de tong zijwaarts naar buiten, de voedzame deeltjes blijven achter de lamellen zitten. Deze werken als een zeef.

broedparen bedraagt meer dan zestigduizend. Het nest van de grondeleenden wordt gebouwd in de nabijheid van sloten en plassen of in het moeras. Een kuiltje in de grond vormt vaak de basis. Met haar buik draait het wijfje het gras plat in een ronde vorm. Ze plukt veel dons van haar buik, zodat deze een vrij grote, kale plek vertoont. Dit is de broedplek (het lichaam zonder dons geeft meer warmte af dan met). Met het dons wordt het nest voltooid en dan worden de eieren gelegd. Na een broedtijd van ruim drie weken tot 28 dagen komen de jongen uit het ei. Omdat het nestvlinders zijn, is het belangrijk dat de eieren vrijwel tegelijkertijd uitkomen. Ongeveer 30 uur na het uitkomen lokt het wijfje haar jongen van het nest door middel van een bepaalde roep. Er bestaat dus een zekere communicatie tussen moeder en jongen. Deze communicatie bestaat ook reeds als de jongen zich nog in het ei bevinden. Een zacht gesnater leert de moeder haar kinderen kennen. Dankzij deze „gesprekken” voor de geboorte, kunnen de jongen de oude eend ook terugvinden, als deze door omstandigheden gescheiden zijn. De vader helpt niet mee bij de opvoeding van zijn kroost, doch schaart zich bij andere mannetjes om gezamenlijk de ruitijd door te komen. In september vindt er weer opnieuw paarvorming plaats.

Het voedsel bestaat uit: bladeren, kleine waterdieren, waterplanten, zaden en ook wel visjes.

DE SOORTEN:

's Zomers hebben we de **Krooneend** bij ons te gast. Deze vogel is 57 cm lang, heeft een rode snavel en poten (de enige duikeend die dit heeft), en een ronde kuif op de oranje rode kop. Een betrekkelijk lange broedtijd heeft deze soort, nl. 28 dagen. Meest-

al wordt slechts één broedsel per jaar grootgebracht. In Nederland wordt er zeer schaars door de soort gebroed. De krooneend pleegt zelden broedparasitisme.

Zes centimeter kleiner is de **Slobeend**. Een zeer opvallende grondeleend, hij heeft een lepelvormige snavel. Zowel van het mannetje als van het wijfje is de snavel grijs. Een donkergroene kop, witte borst en roodbruine buik onderscheiden het mannetje van zijn eega. Deze talrijke broedvogel trekt in de winter weg. Slechts enkele honderden slobeenden die uit Scandinavië en omstreken komen, bevolken dan ons land. De zes tot twaalf groengele eieren worden ongeveer 23 dagen bebroed.

Dan nu de **Wilde eend**. Deze talrijkste, bekendste en grootste der grondeleenden bevolkt bijna elke poel of plas in Nederland. De kop van het mannetje is groen, hij heeft een witte band om de hals, een grijze rug en een vuilwitte buik. Van de 10 tot 16 jongen wordt meestal nog niet de helft volwassen. Hun „grootste” natuurlijke vijand: de rat, houdt wel van een eendeboutje op zijn tijd. De jongen die het wél halen, kunnen reeds 50 dagen na de geboorte vliegen. Zij vormen dan grote groepen.

Uit slechts enkele broedparen bestaat de populatie van de op de wilde eend gelijkende **Krakeend** (verschil is witte vleugelspiegel), in ons land. In mei begint de nestbouw. Het legsel telt een dozijn eieren. Het lijkt misschien een beetje op een opsomming, de beschrijving van de soorten, maar ze vertonen ook bijzonder veel overeenkomsten, zodat een gevarieerde beschrijving zonder al te veel herhalingen erg moeilijk is.

Neem bijvoorbeeld de **Wintertaling** en de **Zomertaling**. Een van de weinige verschillen is de streep op de kop. Bij de wintertaling is deze groen en bij de zomertaling wit. Deze laatste is bovendien drie centimeter groter. U begrijpt dat de wintertaling voornamelijk in de winter in Nederland is en de andere in de zomer.

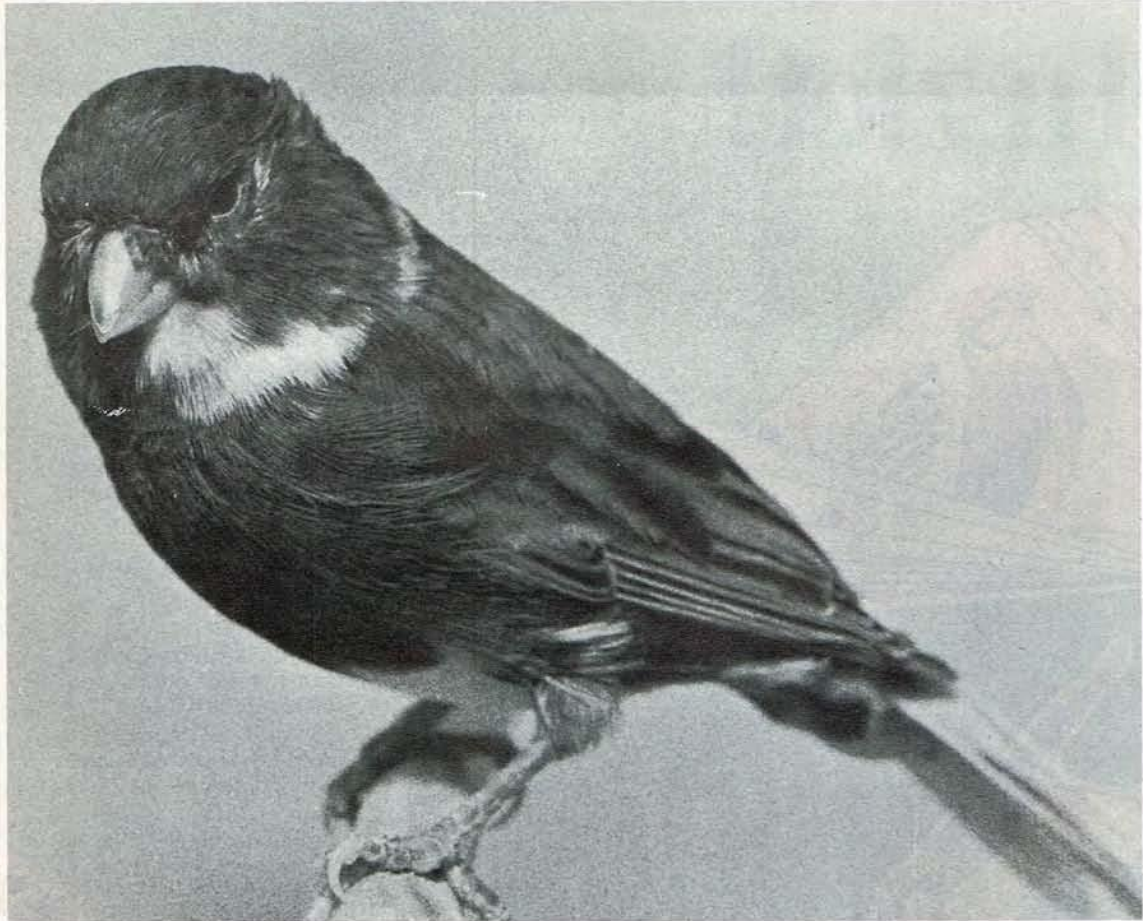
De vogel die een staart van meer dan 11 cm heeft besluit de rij der grondeleenden: de **Pijlstaart**. Deze lange staart maakt dat het mannetje langer is dan het wijfje. Hij is 66 cm, zij 55. Een hees gekwaak en een lage fluittoon maken de soort ook op de grammofoonplaat herkenbaar.

Volgende maand vertel ik u graag iets over de uilen in Nederland, tot dan!

sel

De

kanarie in engeland

door R. J. Baggs

In het verleden heb ik al vaker artikelen gelezen over de mogelijkheid om zwarte kanaries te kweken en bij mijn knipsels bevindt zich een artikel met foto uit „Cafe and Aviary Birds” over een zwarte border die in het begin van de zestiger jaren gekweekt werd door A. J. Spooner uit Chelmsford. Helaas heb ik later nooit meer iets over deze vogel gelezen. Ik kom hierop omdat ik van de bekende fotograaf Harry Lacey het verzoek kreeg om mee te gaan naar Peter Hughes die in de buurt van Gloucester woont en waar een zwarte gloster te zien zou zijn.

De hele weg spraken Harry en ik er over wat we bij aankomst voor een vogel te zien zouden krijgen. Mevrouw Hughes bracht ons direct naar de vogelkamer waar een consort, waarschijnlijk een man, ons opviel. De vogel was anders dan alle andere kanaries die ik tot nu toe gezien had, de roetzwarte kleur van de borst liep door tot op de kop, waar het rond de ogen wat lichter was. De vleugels waren bruinig-brons en de staart had vier gelijkgekleurde veren. De rest van de staart was gelijk van kleur,

evenals een smalle strek onder de snavel en tussen de poten. Aan de linkerkant van de kop was een kleine halfronde cirkel eveneens gelijk van kleur.

Hoewel de vogel niet zong, namen wij, gezien de helderheid van geelachtige kleur en zijn gedrag, aan dat de consort een man was. Het zwart van de kop en het lichaam kan niet worden vergeleken met het diepe zwart van vogels als nonnen of de zwartblauwe kleur van de staalvinkman, maar toch kan ik er geen andere naam aan geven dan zwart.

Het lichte onderdeel van de veren (iedere veer heeft een zwarte rand) of het feit dat de man schimmel is zal er wel toe bijdragen dat het zwart niet als diepzwart wordt ervaren. Deze laat in het seizoen gekweekte jonge consort, die in alle opzichten in goede conditie is, zou de eerste kunnen zijn van een nieuwe kleurvariatie bij de kanaries. Veel zal er van afhangen hoe succesvol de vogel dit jaar in het broedseizoen is. Veel zal er ook vanaf hangen hoe de vogel er uit zal zien na de eerste volwassen rui. Zal de kleur donker blijven en zullen de bronskleu-

ige vleugelveren het zelfde blijven of wellicht donder worden.

De nu uitgestorven Londen Fancy kanarie had zwarte leugel- en staartveren, die echter na de eerste volwassen rui vlekkerig en grijsachtig werden. Bij Lizards komt hetzelfde wel voor. Veranderingen in leur komen dus voor en tenzij de vogel eerder een leugelpen verliest zullen we bijna een jaar moeten wachten om te weten hoe hij zich ontwikkelt.

Deze zwarte kanarie werd gekweekt uit een donkere chimmel consort man en een gelijkgetekende chimmel Corona pop, die er beide normaal uitzagen. Dit paartje bracht het laatste seizoen 9 jongen groot, waarvan er 8 geen enkel zwart laten zien. Een aanwijzing dat de man verantwoordelijk is voor deze mutatie is het feit dat toen hij het vorige seizoen gepaard werd aan een andere schimmelpop, een zwarte gloster bij de jongen was, die helaas tierf toen hij 1 maand oud was.

Peter Hughes gaf hieraan tot nu toe geen bekendheid omdat het levende bewijs er niet meer was. Dit jaar wachtte hij tot hij er zeker van was dat de onge vogel sterk en gezond was, alvorens er ruchtbaarheid aan te geven.

De heer Hughes kweekt al 12 jaar glosters en is neerdere keren met zijn vogels kampioen geworden. Hij vertelde mij dat de voorvader van vrijwel al zijn vogels een witte was, die op geen enkele tentoonstelling te verslaan was. Vanuit deze witte vogel bouwde hij zijn bestand op.

Gewoonlijk kweekt Peter Hughes ieder jaar meer dan 100 vogels, maar dit jaar waren het er nog geen vijftig, waarschijnlijk als gevolg van een verhuizing. De vogels zijn ondergebracht in een grote, lichte vogelkamer, ze krijgen het gewone zaadmengsel, met als aanvulling volop verse onkruidzaden en groenvoer. Het is een bestand van goede kampioenvogels, voor het merendeel met zware bontfactor. Toen ik hem vroeg hoe hij deze ongewone jonge vogel ging gebruiken, zei de heer Hughes mij dat hij daarover nog geen beslissing had genomen. Hij wil dit eerst bespreken met een specialist op genetisch gebied in Engeland, waarschijnlijk Wallace Dean, want hij wil niet de kans lopen dat door foutieve paring de zwarte kleur verloren gaat.

De /
CéDé

eivoeders

de vererving van de zwartborst mutatie bij de zebravink (1)

door Wim Beckmann

Zijn tot nu toe alle mutaties bij de zebravink „verlies mutaties” geweest, bij de zwartborst mutatie zien we echter een **toename** van eumelaninevorming, zowel van het zwarte eumelanine als van het roodbruine Phaeomelanine.

Voor de duidelijkheid kunnen we het beste al de veranderingen die de zwartborst mutatie teweeg brengt even op een rijtje zetten.

1. Toename van het zwarte eumelanine in de borst- en keelbevedering.
2. Het wegvallen van de oogstreep; dus in plaats van een toename, zien we hier het plaatselijk wegvallen van melaninevorming, iets dergelijks zien we ook bij de grijsvleugel en de isabel, waar ook de oogstreep ontbreekt.
3. Extra eumelaninevorming om de snavelbasis.
4. Afwijkende eumelaninevorming in de bovenstaartveren, dus in plaats van een dwarspatroon zien we nu een lengtepatroon; de regulatiefactoren die per veer en per baard de oxydatie van het eumelanine regelen, zijn gemuteerd.

5. Afwijkend patroon van de flankbevedering. Ook hier zien we dat de regulatiefactoren die de stipvorming veroorzaakt, zijn gemuteerd, zodat we in plaats van witte stippen, witte strepen krijgen
6. Uitbreiding van de wangvlekken. Dit houdt in dat plaatselijk in plaats van eumelanine-oxydatie die veranderd is in Phaeomelanine-oxydatie. Dit verschijnsel treedt hoofdzakelijk op in de nekbevedering. In de wildvorm bevatten de veertjes van de nekbevedering in baardjes spaarzame Phaeomelanisatie, haakjes zwart eumelanisatie. Dit verandert zodanig dat zowel de baarden als de haakjes een sterke Phaeomelanisatie-concentratie bezitten.
7. Bij sommige exemplaren zien we nog een uitbreiding van de Phaeomelanisatie tot de vleugeldekbevedering.

Bij exemplaren van de wildvorm zijn toppen van de baarden van de vleugeldekveertjes licht roodbruin afhankelijk van de Phaeomelanine-concentratie, de baarden zijn echter zwart (eumelanine). De baardkleur kan zelfs kleurloos zijn, wat een zuiver grijs vleugeldek oplevert. Naarmate de Phaeomelanine-concentratie in de baarden sterker wordt, wordt ook de bruine was bij de grijze zebravink versterkt.

Bij sommige zwartborsten zien we nu het volgende verschijnsel. De uiterste top van de baarden met de zich daaraan bevindende haakjes zijn kleurloos over een lengte van $\frac{1}{2}$ tot 1 mm. Daarna volgt een zone van ongeveer 1 mm lengte waarin zowel de baarder als de haakjes een sterke Phaeomelanineconcentratie bezitten. Het overige deel van de baard naar de basis toe heeft weer het normale melaninebezit zoals we bij de wildvorm zien.

Dergelijke exemplaren tonen op het vleugeldek een roodbruine schubtekening, afgezet door witte randen. Het geheel bevindt zich op een grijze ondergrond. Veertjes van deze variant heb ik van collega De Bruin ontvangen en onder de microscoop onderzocht.

Volgens De Bruin vererft deze variatie en blijft dus in de nakomelingen aanwezig. Omschrijving in de standaard van deze roodbruin witte schubtekening zou overwogen kunnen worden daar dit een verrijking van het uiterlijk van de zwartborst Zebravink kan zijn.

Al deze veranderingen in het kleur- en tekeningspatroon wordt veroorzaakt door een mutatie in de factorenbezit. Het lijkt mij echter zeer waarschijnlijk dat in dit geval al deze veranderingen niet worden veroorzaakt door één enkele factor, maar door een groep zeer nauw aan elkaar gekoppelde factoren. Indien deze veronderstelling juist is, moet in de toekomst rekening gehouden worden dat deze groep gekoppelde factoren gesplitst kunnen worden, waaraan kan resulteren in een weer afwijkend tekeningspatroon, bijv. zwartborsten met oogstreep, zwartborst met een normale staart (of) flanktekening enz.

Een geheel aparte mutatie, die ook de toename van melanine-oxydatie veroorzaakt, is de laatste jaren naast de zwartborst mutatie opgetreden doch van deze recente mutatie is nog niet zoveel bekend als van de zwartborst, en wordt in deze artikelen serieel niet behandeld.

de driekleur- papegaaiamadine

door Dr. Thijs Vriends

In het oktobernummer van 1975 schreef ik uitgebreid over de Vuurstaartamadine en kwam daar tot de conclusie, dat deze ongetwijfeld prachtige vogel slechts zelden in ons land kon worden aangetroffen. Ter afwisseling zou ik in dit artikel eens uw aandacht willen vragen voor een papegaaiamadine die wél regelmatig bij onze liefhebbers kan worden gevonden, de driekleur-papegaaiamadine (*Erythrura trichroa*). Voor hen die deze vogel niet kennen even een korte 'persoonsbeschrijving': de man is prachtig diep grasgroen van kleur, met een paarsblauwe schedel en idem gekleurde wangen. De grote vleugelslagpennen zijn zwartpaars van tint; de staart zelf is paarsrood; de stuit is rood en de grootte kunnen we op 12-13,5 cm houden; de staart is 4,2-4,9 cm. Het popje is minder fel van kleur, ja we zouden zelfs kunnen zeggen, dat het onderlichaam ietwat aan de grauwe kant is. Bij beide geslachten zijn de ogen bruin, de snavel ivoorzwart en de poten lichtbruin. De jongen lijken veel op de pop, alleen is het groen aanzienlijk matter van kleur, vooral aan de onderzijde. De blauwe kleuren ontbreken aanvankelijk nog; de snavel is voorlopig nog veel lichter dan die van hun ouders.

De driekleur-papegaaiamadine komt ook buiten Australië voor en wel op de eilanden ten oosten van de Filippijnen, nl. de Carolina-eilanden; verder nog op de Molukken en West-Irian (Nieuw-Guinea). In Australië zelf vinden we de vogel, zij het niet veelvuldig, in het noordoostelijke gedeelte langs de kust en westelijk tot Mount Fisher aan. Ofschoon ik in mijn boek „Ontmoetingen met Australische Vinken” inga op het feit, dat deze mooie vogels eens in grote aantallen in Australië moeten zijn voorgekomen, wil ik in een artikel niet zo ver gaan en enkel vermelden dat de diertjes momenteel slechts hoogst zelden worden gesignaleerd; de laatste vijftien jaar zijn er misschien een twintigtal waarnemingen van driekleur-papegaaiamadines geweest. Merkwaardig mag het wel worden genoemd, dat de soorten die in de bovengenoemde gebieden voorkomen, dus de vogels van Australië zowel als die uit b.v. Nieuw-Guinea, onderling geen verschillen vertonen en derhalve als één soort zouden kunnen worden gezien; dat dit niet

wordt gedaan is voor mij alsnog een raadsel (de soort op Nieuw-Guinea wordt aangegeven met *Erythrura sigillifera*). Wel ik ga accoord met de benaming van de ondersoort *E.t. cyaneifrons*, die gevonden wordt op de Nieuwe Hebriden en die door z'n groene verenpakje en het blauwe masker inderdaad aanzienlijk van de *E. trichroa* verschilt. Beide soorten worden overigens in de handel door elkaar aangeboden; het uitvoerverbod van Australië verzekert ons van het feit, dat we wel nimmer driekleur-papegaaiamadines uit Australië zullen aangeboden krijgen!

In het noordoosten van Australië, in Queensland, vanaf Kaap York tot de Atherton Tableland (Mount Fisher) komen de amadines in zeer gevarieerde biotopen voor. Gezien het uitgestrekte terrein zal ons dit ook niet verwonderen. Zo leven de vogels in tropische gebieden aan de kust, maar ook bij de voet van gebergte, ja tot zelfs meer dan 2000 m hoog in het koude en vochtige, met mos en lage struiken begroeide gebied van Oost-Queensland. Bij voorkeur zullen de vogels zich ophouden op terrein waar mangrovebossen zijn, maar ook in parken en tuinen werden ze door mijn vrouw en mij sporadisch waargenomen in de vier jaar dat we in Australië het vogel- en dierleven van nabij konden bestuderen.

De prachtige driekleur-papegaaiamadine is zowel in ons land als daarbuiten momenteel een heel veel gefokte voliërevogel; de gefokte exemplaren zijn trouwens ook aanzienlijk sterker dan de importvogels. Del dienen we er met klem op te wijzen, dat inteelt zoveel mogelijk moet worden voorkomen; ik heb nl. mogen constateren, dat de stammen in conditie en kleur de laatste jaren aanzienlijk teruglopen. Exemplaren die via Japan en de smokkelhandel in ons land arriveren zien er soms maar haveloos uit, maar bij een goede verzorging en een verwarmde kooi knappen ze in enkele dagen helemaal op. Overigens zij hier opgemerkt, dat de driekleur-papegaaiamadine niét geschikt is voor een kooi of vitrine. Alleen in een grote, goed met struiken en boompjes voorziene voliëre komt een koppel tot z'n recht, alwaar het naar hartelust zal rondvliegen en... ook snel tam en vertrouwelijk tegenover de verzorger zal worden; in een klein verblijf daarentegen blijft een koppeltje schuw en teruggetrokken. In de voliëre moeten we enkele schuilplaatsen maken in de struiken, waarin de voegls zich graag terugtrekken, en waarin ze ook graag hun nesten bouwen.

Als voedsel vragen ze een goed mengsel tropische zaden en extra wit- of kanariezaad, waarop ze verlekkerd zijn. Daarnaast mogen insecten (vooral in de broedtijd), houtskool, sepia en een grote variatie groenvoer zeker niet op het menu ontbreken. Op halfrijpe zaden zijn ze erg verlekkerd! Vooral maïs, rijst, rogge, haver en gierst mogen niet worden vergeten. Als insecten prefereren ze vooral miereëieren, meelwormen, enchytraeën en aardwormen (kleine exemplaren en vooral die welke op het land worden gevonden, waar uiteraard niét met kunstmest is gestrooid). Bij een goede voeding komen de vogels snel tot broeden, vooral in warme zomers willen ze wel eens broed na broed verzorgen. Natuurlijk mogen we niet overdrijven en houden het op hoogstens vier broedseltjes per seizoen.

De vogels gebruiken bij voorkeur een nestkastje, dat

doorgaans ietwat verborgen in een dichte struik dient te worden opgehangen; ook bouwen ze wel ruwe nesten in de struiken. De pop is voornamelijk architecte; de man draagt de bouwstoffen aan in de vorm van gras, takjes, mos, veertjes en verder allerlei andere materialen die hij denkt te kunnen gebruiken. De man overhandigt de pop strootjes of takjes. Het wijfje zal zittende op het in aanbouw zijnde nest dit aangereikte materiaal verwerken; het is werkelijk een onvergetelijk gezicht als u met een kijker (vanuit de huiskamer) een en ander observeert. Want ik zou u wel willen aanraden niet te dicht bij de bouwende partners te komen. Eigenaardig genoeg zijn er berichten waarin staat aangegeven dat het ook meermalen is voorgekomen dat de man alléén het nest bouwt, maar persoonlijk heb ik dit nog nimmer mogen zien, dus geef ik u deze mededeling voor wat hij waard is. Het bouwen van een nest neemt doorgaans niet meer dan . . . drie dagen in beslag! Het nest is er dan ook wel naar . . . Door-gaans is het verrassend klein; zelfs de bouwseltjes in nestboxen e.d. Daarom zal het niemand verwonderen dat het merendeel van de jongen in gevangenschap steeds het gevaar loopt doodgedrukt te worden, omdat er eenvoudig geen plaats genoeg is in het wiegje . . .

Overigens broeden de vogels met grote zorg en zijn de jongen eenmaal geboren, dan zal men zelden in de vogelwereld een toegewijder koppel kunnen aantreffen. In dit verband is het wellicht interessant te vermelden, dat, in tegenstelling tot vrijwel alle andere prachtvinken en amadines, de ouders de uitwerpselen van hun jongen uit het nest wegnemen en ver van de kraamkamer eerst laten vallen. Na 21 dagen, bij koud weer soms enkele dagen later, verlaten de jongen het nest, maar ze worden nog 10 à 12 dagen door de ouders gevoerd.

Zodra de jeugdruiter achter de rug is moeten de jonge vogels van de ouders worden weggenomen, omdat het meermalen voorkomt, dat de man achter z'n kroost gaat jagen en ze soms zodanig verwondt, dat ze er van sterven! Ook lijkt het me beter om deze zo enthousiast broedende vogels buiten de broedtijd apart te huisvesten; dus mannen bij mannen en popjes bij popjes; dit om te voorkomen dat de man de pop uitput.

Het zal overigens menigeen verwonderen, dat de jonge vogels reeds na 4-6 maanden geslachtsrijp zijn en voor de fok kunnen worden ingezet, ofschoon

ik meen dat we er beter aan doen als we de vogel minstens acht maanden tot een jaar laten worden alvorens ze voor de fok te gebruiken.

Tenslotte vermeld ik nog de volgende hybriden: driekleur-papegaaiamadine (man) x roodkopamadine (pop) en omgekeerd; driekleur-papegaaiamadine (man) x driekleur-papegaaiamadine x roodkopamadine (pop); u ziet dus hier dat de bastaarden in dit geval vruchtbaar blijken te zijn, hetgeen voor vee liefhebbers prachtige mogelijkheden biedt; ook omgekeerd is deze kruising voorgekomen. Een andere interessante kruising is die met de Goulamadine (zwartkop) man x driekleur-papegaaiamadine (pop) een wel zeer bijzondere kruising die door K. Kleindam (Duitsland-Reisa) in 1936 tot stand werd gebracht; het betrof hier drie mannen en twee popjes die verkocht werden aan de dierentuin in Kopenhagen, waar ze nu als opgezette exemplaren te pronk staan in het zoölogisch museum aldaar. We een pracht bewijs hoe dicht de papegaaimannen staan tot de familie van de gouldamadines. Al met a geeft de driekleur-papegaaiamadine heel wat mogelijkheden dan op het eerste gezicht misschien zou lijken; alleen kan ik er niet genoeg de nadruk op vestigen om toch zoveel mogelijk inteelt te voorkomen; doordat de vogels momenteel volop te verkrijgen zijn is inteelt ook helemaal niet nodig; onderlinge ruilingen kunnen via de vereniging m.i. toch gemakkelijk gerealiseerd worden.

aan alle liefhebbers van zachtvoeretende papegaaiaachtigen

Op de laatst gehouden jaarvergadering van de Speciaalclub 'Vruchten en Insektenetende Vogels' is besloten om alle liefhebbers van zachtvoeretende papegaaiaachtigen op te nemen in bovengenoemde Speciaalclub.

Voor alle kwekers en liefhebbers bestaat er dus nu ook gelegenheid om zich bij een speciaalclub aan te sluiten. Met name denken wij aan die liefhebbers, welke lori's, hangparkietjes, vruchtenduiven enz. houden.

Het betreft hier dus uitsluitend zachtvoereters.

Ook is deze groep vogels al ingevoegd in de vernieuwde klasse-indeling van de Speciaalclub en komen deze vogels dus tegen elkaar uit op de clubshow (lees: bondshow), om ook hier voor een prijs te strijden.

Geïnteresseerden kunnen via het secretariaat de doelstelling en een inschrijfformulier bekomen en op zo'n manier lid worden van de Speciaalclub 'Vruchten en Insektenetende Vogels'. Wij hopen dat veel liefhebbers van bovengenoemde soorten vogels van deze aanbieding gebruik zullen maken.

H. Kehl, secretaris, Kruijningenstraat 170, Rotterdam-3023, tel. 010 - 80 28 54.

de flora, de lente en onze vogels

Het begon eigenlijk zomaar met een opmerking en de Streker Vogelvrienden, een afdeling welke dit jaar 10 jaar bestaat en altijd wel te vinden is voor een stukje reclame, heeft ervoor gezorgd dat onze liefhebberij van 16 t/m 22 februari in het volle licht van de belangstelling heeft gestaan. Tijdens de Westfriese Flora, een jaarlijks terugkerend spektakel in Bovenkarspel en de grootste bloemententoonstelling ter wereld, hebben de vogelliefhebbers getoond dat de slagzin „voor u die van vogels houdt” ook hier van toepassing was.

Het allereerste begin was een gesprek tijdens een rayonvergadering van Noord-Holland-Noord en na een kort gesprek met de heer De Smet, de administrateur van de Westfriese Flora kregen we direct de volle medewerking en werd op de al lang bestaande maquette een plaatsje ingeruimd voor een voliëre van maar liefst 10 m², en zie, daar was meteen het eerste probleem, want welke vereniging in ons landje bezit zo iets?

Wel, dank zij de medewerking van het Bondsbestuur en enkele verenigingen in Noord-Holland-Noord was een en ander binnen enkele dagen geregeld. Al spoedig kon na enig geschilder en getimmer een juweel van een uitneembare voliëre geplaatst worden in een bloemenzee van tulpen, narcissen, hyacinten en fresia's onder het wakend oog

van arrangeur Cock B. J. Veldhuis, een druk bezet man die tussen de beslommeringen van de Westfriese Flora en de versieringen van de Olympische Spelen in Innsbruck door toch tijd had om te vertellen zelf ook een verwoed vogelliefhebber te zijn. De 43ste Westfriese Flora, oorspronkelijk opgezet als een zuivere vaktentoonstelling, maar al spoedig uitgegroeid tot Europa's meest bekende bloemententoonstelling, compleet met huishoudbeurs, tuinbouw-mechanisatie, modeshows en een keur van stamboekvee en kleinvee stond dit jaar van 16 t/m 22

februari in het teken van de 200-jarige onafhankelijkheid van de Verenigde Staten en zie, voor het eerst in de 43-jarige historie van deze show stond er een „vreemde inzender” temidden van die bloemenzee!

Een bevolking voor een dergelijke voliëre is natuurlijk niet zo eenvoudig te vinden, maar de fa. Barend Cruyff zorgde onmiddellijk voor een prachtige col-

lectie glansspreeuwen, kardinalen en troepialen en toen de Amerikaanse ambassadeur Kingdon Gould (what's in a name?) op 16 februari de opening verrichtte en alles kant en klaar was, slaakte menig medewerker een zucht van verlichting. Al spoedig bleek dat er, ondanks een drie meter breed pad vóór de voliëre regelmatig opstoppingen ontstonden en menig bezoeker stond geruime tijd stil, om daarna nog gauw een paar flitslampjes te wagen aan het visitekaartje van de Streker Vogelvrienden uit Lutjebroek, waarbij u gerust van ons aan kunt nemen dat de aanwezige glansspreeuwen behoren tot de meest gefotografeerde en gefilmde vogels van 1976.

Wij menen gerust met trots te mogen vaststellen dat naast de fantastische kleurenpracht van de bloemen, de authentieke voorwerpen uit Amerika's historie, zoals een hulfkar waarin de vrijheidsstrijders hun tochten maakten, een echte Indianenkano en de nog vele andere bezienswaardigheden, deze voliëre bij de meer dan 100.000 bezoekers bijzonder in de smaak is gevallen, een voliëre welke de Streker Vogelvrienden plaatsten onder het motto:

Voor U die van vogels houdt,
begint de lente in Bovenkarspel.

C. A. den Hartog,
secr. afd. Lutjebroek.

sel

De

buitengebeuren

door Meindert de Jong

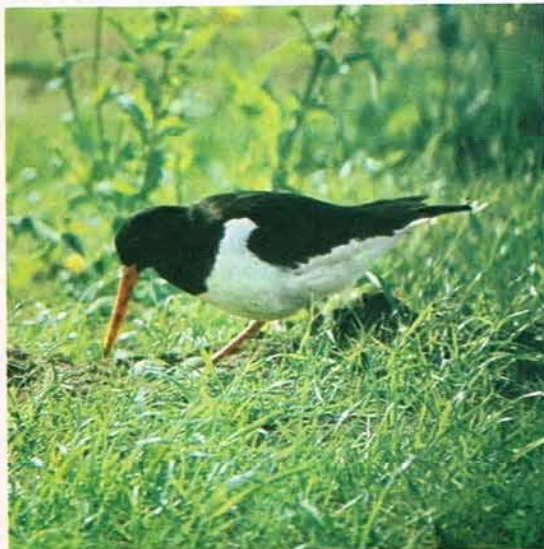
April is echt een maand om eens lekker door de velden te gaan struinen. De meeste weidevogels zijn reeds gearriveerd en wat anciënniteit betreft gaan we eerst eens kijken naar de grutto's. Zij

worden immers de 'koningen der weidevogels' genoemd, een verdiende ere naam, ze toebedacht door wijlen dr. Jac. P. Thijssen. In zijn befaamde boek 'Het Vogeljaar' schrijft hij: Een ideaal van een moerasvogel; hoge poten om door de modder te kunnen waden, een lange hals om over het gras te kunnen uitkijken, een lange gevoelige snavel om in de weke grond naar kleine diertjes te kunnen zoeken, een niet te groot lichaam om nog gemakkelijk en zonder veel inspanning een nest op de grond te kunnen hebben.

Het is steeds weer een genot om deze rumoerige vogels vanuit de een of andere schuilplaats gade te slaan. Vooral in de paartijd als ze spelemeien boven de weilanden en hun slanke vliegbeelden zich duidelijk aftekenen tegen de lentehemel. Vrijwel onophoudelijk weerklinkt hun welluidend gebel, dat zich vermengt met het geroep van kieviten, tureluurs en scholeksters. Als raketten sui-

Scholekster

zen de verliefde jongelingen achter hun uitverkorenen aan, alsmaar roepend om 'Griet', die zich niet gewonnen wil geven, althans niet zonder slag of stoot. 'Griet - o, griet - o, griet - o - griet!'

Na een vaak kilometers lange rondvlucht keren ze terug naar hun woongebied en strijken neer aan de slootkant. Geruime tijd houden ze de vleugels hoog geheven, zodat de sneeuwblanke onderdekkers hel blinken in de stralen van de voorjaarszon. Stoeiend en huppeldansend springen de paartjes in het nog vrij korte gras rond of schrijden majestueus naast elkaar voort, op zoek naar een mogelijke maagvulling. Met behulp van een kijker — een onmisbaar attribuut voor iedere vogelaar — kunnen we dan mooi hun verenpakje bewonderen. De kop, hals en borst zijn prachtig roodbruin; de rest is witachtig met donkere vlekken en golflijntjes. De grijsbruine mantel vertoont een aantal lichte en donkere partijen; de witte staart eindigt in een brede, zwarte band. Vandaar dat de Engelsen hem betitelen met **black-tailed godwit**, in tegenstelling tot de rosse grutto, die **bar-tailed godwit** wordt genoemd. De laatste is echter een doortrekker en

Kievit

wintergast en hoort thuis in een ander verhaal. Uiteraard zijn ook de kieviten present. Het eerst arriveren de mannetjes boven de groenende grienden. Zij bakenen — figuurlijk — hun broedgebied, het zogenaamde territorium af. Het staat wel vast dat een groot aantal van de kieften, die wij hier op het ogenblik zien, reeds eerder in de contreien heeft gebroed. De trouw aan een bepaald broedterrein is bij deze vogels bijzonder sterk ontwikkeld. Hierboven houden ze hun karakteristieke baltsvluchten, die bestaan uit een rap buitelen en kopjedukelen. Vaak laten ze de fraaiste staaltjes van luchtacrobatiek zien, waar elke natuurliefhebber steeds weer zo intens van kan genieten. Tijdens de snelle 'loopings' roepen ze onophoudelijk hun naam of althans iets wat er veel op lijkt.

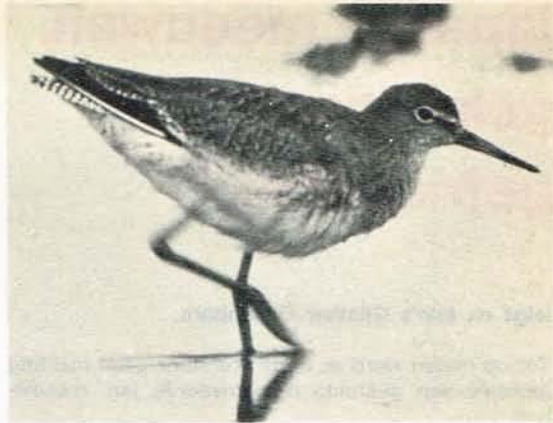
Als even later de dametjes arriveren zijn de heren helemaal niet meer te houden! Ze zijn dan zo mogelijk nóg uitbundiger, nóg luidruchtiger. Maar op een gegeven moment moet aan een nest begonnen worden. (Even tussen haakjes het volgende: in het voorjaar pronken de mannetjes voor de vrouwtjes door te showen met de fraaiste verenpartijen: de vink doet dit met zijn witte schouder-epauletten, de

oolmees met zijn gele vest en zwarte 'stropdas',
de witte kwikstaart met de lichte verenpartijen en

ga zo maar door.) De man-kievit doet dit op een
andere manier. Voor het nest maakt hij een soort
uitholling in de grond door met zijn borst heen en
weer te draaien, terwijl hij met de pootjes danig
achteruit trapt. Daarbij wordt vooral de staart steeds
hoog opgericht, want het gaaie moet vooral de
prachtige oranjekeurige onderstaartdekveren zien,
want dáár pronkt de doffer mee.
Inmiddels zijn ook de tureluurs uit het zuiden aan-

gekomen. Het lijken zulke eenvoudig getekende
vogels, maar neem ze eens in de kijker. Als u alle
details goed kunt waarnemen, ziet u dat het veren-
kleed voorzien is van een alleraardigst patroon met
vlekjes, streepjes en 'watergolfjes'. Wat onmiddel-
lijk opvalt zijn de dieprode pootjes en vandaar dat
de Britten dan ook spreken van **redshank**. Ook de
vrij lange snavel is roodachtig maar eindigt in een
zwarte punt.

Stellig is ook een paartje scholeksters aanwezig.
Niet alleen hun zwart-witte verenpakje maakt ze tot
opvallende figuren, maar ze trekken ook door hun
uitbundige luidruchtigheid onmiddellijk de aandacht.

De forse snavel is hel oranje-rood geverfd en de
poten zijn vleeskleurig.

Hoog in de lucht kwinkeleren de veldleeuweriken en
als we een beetje geluk hebben horen we een wate-
rshnip blaten. Dit 'geblaas', en waaraan de snip de
bijnaam 'hemelgeitje' dankt, wordt niet met de keel
voortgebracht maar met de staart, hoe vreemd dat
ook mag lijken. De vogel vliegt tijdens de balts-
vlucht schuin de hoogte in. Op het hoogste punt
aangekomen zet hij de twee buitenste staartpen-
nen uit en duikt dan met een snelreinvlaar naar be-
neden. Door de snelheid en de wind worden de veren
in trilling gebracht en door de vibratie ontstaat het
blatende geluid. Er is nog véél meer te zien op de
weilanden, maar er komen nog meer maanden en
daarom gaan we hier later mee door.

osel

De

japanse meeuwen, gekrulde of gefriseerde

tekst en foto's Günther Oppenborn

Tot op heden werd er in de literatuur geen melding gemaakt van gekrulde of gefriseerde jap. meeuwtjes.

Kort geleden heb ik in een Japans boekje 'Cage Birds in natural colour,' Tatsuo door Udagawa 1969, uitgegeven door Hoikusha publishing Co., Ltd, Osaka, Japan, kunnen inzien. Daarin was een wit gekruld meeuwtje met kuif afgebeeld met als onderschrift de benaming: Dainagon common finch. In 1974 werden de eerste gekrulde meeuwtjes in Nederland geïmporteerd. Van daaruit heb ik dan ook mijn eerste gekrulde jap. meeuwtje ontvangen. Het zijn meestal bonte of witte vogels, met een meer of minder grote kruin voor de borst of onder de keel, of op beide plaatsen. Als men deze vogels gaat paren aan een vogel met kuif dan krijgt men ook voor een deel jongen met krul en kuif. De meeste jongen uit deze paring hebben echter slechts kleine kruintjes onder de keel. Enige hebben ook nog een kruin voor de borst. Als dit nu ook nog vogels zijn met een kuif, dan zien ze er al goed gekruld uit. Ik heb vastgesteld dat men rustig krul x krul tegen elkaar kan zetten, dit in tegenstelling tot kuif x kuif wat immers altijd afgeraden wordt. De ideale kweekwijze is mijns inziens kuifvogel met krul tegen gladkop met krul. Uit deze paringen zijn bij mij reeds enige over het gehele lichaam gekrulde vogels gekomen. Beter en meer gekruld kunnen ze eigenlijk niet meer worden. In het formaat komen deze vogels echter nog niet mee. Dit zal echter in de loop van de jaren wel verbeterd worden. Zoals ik tot nu toe vastgesteld heb, vererven de krullen zich alleen op de lichaamsdelen. Er komen dus ook gekrulde vogels die geen kuif hebben uit bovengenoemde paringen.

Ik ben er nu toe overgegaan om sterk gekrulde vogels tegen normale grote jap. meeuwtjes zonder kuif en krullen te zetten om het formaat wat te verbeteren. Uit deze paringen krijg ik de volgende jongen: vogels zonder kuif en zonder krullen, vogels met kuif en zonder krullen, vogels met krullen zonder kuif, vogels met kuif en krullen.

Deze gekrulde meeuwtjes op tentoonstellingen te laten beoordelen is eigenlijk nog zinloos, omdat ze zich in formaat nog niet met de andere kunnen meten. En op een rubriek zeldzaamheid krijgt men helaas geen punten.

foto nr. 1: links een bruin-bont meeuwtje met normale krul onder de keel, rechts wit jap. meeuwtje met kuif en krullen, een echte 'japanner'.

foto nr. 2: Een mokka meeuwtje met kleine krul onder de keel en als men goed oplet heeft deze vogel bij ieder oog ook nog een kleine krul.

foto nr. 3: Dezelfde vogel als op foto nr. 2, nu echter een kopstudie om de krul beter te kunnen later zien.

foto nr. 4: Twee goed gekrulde meeuwen met kuif.

foto nr. 5: Deze vogel heeft alleen om de hals krullen en een kleine kuif.

foto's nrs. 6 en 7: Tonen twee goed gekrulde mokka bonten met kuif. Bij deze vogels zijn de vleugelvieren zo gespleten dat ze haast niet meer kunnen vliegen.

foto nr. 8: Deze vogel heeft in de lengte onder de buik links en rechts een lange kruin.

Naschrift

Uit de tekst van de heer Oppenborn blijkt al dat de gekrulde of gefriseerde meeuwtjes dominant vererven over de normale of niet gefriseerde. Als men een enkelfactorige gekrulde paart aan een niet gekrulde krijgt men theoretisch 50% gekrulde terug. In ons land wordt voor dergelijke meeuwen de naam gefriseerd het meest gebruikt. Als we ze echter met de gefriseerde kanarierassen vergelijken wijken ze in kleurvorm toch nog wel wat af. Deze vogels zijn in ons land nog niet gestandaardiseerd, dit omdat de ontwikkeling nog niet geheel af is, dit kunnen we zien aan de diverse uitvoeringen op de uitstekend geslaagde foto's en omdat deze vogels nog maar weinig geshowd zijn. We wensen de heer Oppenborn en uiteraard ook de enkele Nederlandse kwekers die met de ontwikkeling van deze vogel bezig zijn erg veel sukses.

D. J. v. d. Molen.

Uw vogels hebben aan Sluis Ei-Krachtvoer meer dan genoeg.

De moderne voedingsleer toont aan dat de overgang op speciale produkten - zoals opfokvoer - tijdelijk konditie-verlies bij uw vogels veroorzaakt.

Juist aan het begin van de kweekperiode waarin veel van uw vogels wordt gevraagd (nest maken, eieren leggen, broeden enz.) mag dat niet voorkomen. Een optimale kweekconditie van uw vogels betekent meer eieren en meer jongen van betere kwaliteit.

Objektief is vastgesteld dat kweekresultaten aanzienlijk verbeteren als het hele jaar door Sluis Ei-Krachtvoer wordt gebruikt.

Sluis Ei-Krachtvoer is weliswaar wat duurder dan andere

produkten. Maar daar staat heel wat tegenover.

Sluis Ei-Krachtvoer is:

1. altijd konstant van samenstelling,
2. altijd vers door de nieuwe verpakking,
3. zeer licht verteerbaar,
4. verkrijgbaar in verpakking van o.a. 1 kg,
5. verrijkt met groente,
6. compleet kracht- en opfokvoer.

Neem de proef eens en let op de resultaten.

Sluis

Sluis vervangt de natuur.

belangrijke mededelingen

RINGENBESTELLING

Uw ringenbestelformuliertje wordt gedrukt op de binnenkant van de wikkel welke OM het juli- en OM het augustusnummer komt. Wees attent en gooi die wikkels niet weg. Vóór 15 september a.s., de datum tot wanneer u de ringen bij uw ringencommissaris kunt bestellen, ontvangt u dus TWEE bestelformuliertjes.

ALGEMENE VERGADERING 1976

Op 7 of 8 mei a.s. vindt in uw district de algemene vergadering plaats. De agenda en de geloofsbriefen daarvoor zijn gelijktijdig met het jaarverslag op 16 maart jl. naar de afdelingssecretariaten gezonden. Gaarne uw gewaardeerde aandacht voor zowel de stukken als voor de vergadering.

VAN HET BONDSBESTUUR

Op 6 maart jl. vergaderde te Utrecht het bondsbestuur. Naast de bespreking van velerlei algemene zaken van meer interne c.q. bestuurlijke aard, zijn ook de adviezen op de afdelingsvoorstellen voor de komende algemene vergadering geformuleerd, is de begroting voor 1976 vastgesteld en de bestuursvoorstellen opgesteld. Het resultaat van dit alles kunt u lezen in de beschrijvingsbrief welke inclusief het jaarverslag op 18 maart in het bezit was van de afdelingssecretariaten. Tevens zijn de volgende onderwerpen besproken:

VOGELWET 1936

Inmiddels zijn met enige hoofdamtbenaren van het ministerie van C.R.M. enkele zeer constructieve besprekingen gevoerd betreffende de problematiek inzake de wildzang. Verdere mededelingen kunnen daarover thans nog niet worden gedaan. Wij hopen later hierop uitgebreid terug te kunnen komen.

RAAMAFFICHES

Thans zijn wij in staat om ten behoeve van de door de afdelingen georganiseerde tentoonstellingen, bedrukte raamaffiches te leveren. Er is een standaard-raamaffiche ontworpen waarop de afdelingen een eigen tekst kunnen laten afdrucken. De afdelingen zijn inmiddels terzake geïnformeerd en het bondsbestuur verwacht dat voor deze nieuwe vorm van serviceverlening zeker wel belangstelling bestaat.

LEDENWERVINGSACTIE

Over acties gesproken. Het is zeker de moeite waard om in de komende maanden eens actief aan ledenwerving te doen. Het bondsbestuur heeft namelijk gemeend de moeite die de afdelingen zich daarbij getroosten te belonen. Voor elk nieuw lid dat gedurende de periode van 1 april tot en met 30 september 1976 wordt opgegeven worden 2 punten toegekend. Voor 10 punten — dus voor elke 5 nieuwe leden — ontvangt de afdeling een beslist fraaie, ongeveer 18 cm hoge ongegraveerde beker. Deze bekertjes zullen begin oktober worden afgezonden, dus ruimschoots vóórdat u de TT organiseert. Niet onaardig, dachten we zo. U en uw leden maken de afdelingen sterker — immers hoe meer leden u heeft hoe meer u kan doen — en u ontvangt bovendien geheel gratis een of hopelijk meerdere bekertjes die zeker wel van pas zullen komen bij de eerstvolgende TT.

Geen gek aanbod en we hopen dat er zeer veel bekertjes moeten worden weggegeven. Veel succes.

GEKLEURDE RINGEN

In het vorige TT seizoen zijn er bij een klein aantal afdelingen wat moeilijkheden tijdens de keuring gezien. Zoals iedereen in het julinumnummer 1975, de groene bijlage, heeft kunnen lezen, mogen ingevolge het bepaalde in artikel 15 van het reglement voor de tentoonstellingen, geen vogels meer ter keuring worden aangeboden indien ze van een gekleurde ring zijn voorzien. Lees wel, TER KEURING WORDEN AANGEBODEN. In enkele gevallen is dit toch

gedaan en zijn onze keurmeesters als het ware voor het blok gezet. Dat is niet juist. Het zijn met name de afdelings- of TT-besturen die zich aan deze bepaling dienen te houden. Naar aanleiding van enkele reacties heeft het bondsbestuur zich nogmaals over de problemen gebogen en is tot de volgende conclusie gekomen. Het bepaalde in bovengenoemd artikel dient onveranderd van kracht te blijven, met andere woorden, vogels met gekleurde ringen mogen niet ter keuring worden voorgedragen. Door de aan een tentoonstelling voorafgaande keuring van de vogels waar het gaat om een beoordeling in punten met als gevolg een toekenning van prijzen, is er van een wedstrijdelement sprake. Welnu, zo'n keuring dient dan ook zo objectief mogelijk te zijn, zonder dat er van enige beïnvloeding van de keurmeesters sprake kan zijn. Vogels met gekleurde ringen dragen een opvallend kenteken waardoor een zo objectief mogelijke keuring kan worden beïnvloed. Of het nu eigen kweek of open klasse betreft maakt geen verschil, de keuring blijft hetzelfde. Indien men dus met de vogels aan een keuring (wedstrijd) wenst deel te nemen, zal men de regels in acht moeten nemen. Dat betekent dat men vogels inzendt en ter keuring mag voordragen welke ofwel zijn voorzien van een blanke niet gekleurde ring ofwel ongeringd zijn. Ditzelfde geldt in feite ook voor de TT kooien. Ook daarop mogen geen andere kentekens voorkomen dan die welke door een afdelings- of TT-bestuur zijn aangebracht. Dat er voor bepaalde groepen van vogels zogenaamde standaardkooien zijn voorgeschreven dient om ervoor te zorgen dat die vogels allemaal onder gelijke omstandigheden worden gekeurd.

Ten aanzien van de bondsprijzen zij nog opgemerkt dat deze uitsluitend mogen worden toegekend aan de wedstrijdvogels met inachtneming van de bepalingen die ten aanzien daarvan zijn voorgeschreven.

Wij menen naast de wedstrijdvogels nog andere vogels exposeren, dan is men daar vrij in. Deze worden beschouwd als opluistering, worden niet gekeurd en zijn derhalve niet gebonden aan de regels die met betrekking tot de keuring, de wedstrijd, zijn voorgeschreven.

EIGEN KWEK

Wij verzoeken u dringend, indien u geen gedometiceerde vogels houdt, dus alle mogelijke Europese en tropische wildzang, zoveel mogelijk met dergelijke vogels trachten kweekresultaten te behalen en die eigen kweek vogels ook te ringen. Dit is van het aller grootste belang voor een goede toekomst van onze liefhebberij.

BUITENLANDSE LEDEN

In onze grensstreken komt het nogal eens voor dat buitenlanders lid zijn van een Nederlandse afdeling, via die afdeling ook ringen bestellen etc. Diverse malen is gevraagd of die leden ook kunnen deelnemen aan districtstentoonstellingen. Aangezien onze bond in het buitenland géén districten heeft, is door het bondsbestuur het volgende besluit genomen: Buitenlandse leden kunnen deelnemen aan districtswedstrijden in het district waarin hun afdeling is gevestigd.

OVERJARIGE EIGEN KWEK

Zoals u weet is het bondsvraagprogramma alleen maar bindend voor districtswedstrijden en de bondskampioen. Aangezien op dergelijke wedstrijden gedurende de afgelopen jaren is gebleken dat er bijzonder weinig animo is om daaraan deel te nemen met overjarig eigen kweek, zullen deze met ingang van het komende TT seizoen NIET meer worden gevraagd. De afdelingen zijn, voor wat betreft hun tentoonstellingen, geheel vrij in het samenstellen van een vraagprogramma en mogen dus wel overjarig eigen kweek, ja zelfs alle mogelijke open klasse vogels vragen.

ssel

De

Het broedseizoen (2)

door H. J. Veerkamp

Er zijn legio liefhebbers die regelmatig, soms elk jaar, overstappen van de ene kleur op de andere kleur. Het ene ogenblik zijn het enthousiaste „roodwekers”, het andere moment zijn het de „zilver en goudtinten” waaraan zij hun hart verpanden. Het gevolg van zo'n wisseling is, dat steeds nieuwe onbekende vogels moeten worden aangeschaft. Momenteel staan de „postuurkanaries” enorm in de belangstelling. Laten we het houden bij een gezonde doordachte belangstelling en dienovereenkomstig te werk gaan.

En dat is op de eerste plaats **grondige kennis** van de kleur en het ras. Daarnaast de zeker niet te vergeten kennis van de standardeisen. Impulsief worden dikwijls vogels aangekocht zonder dat men weet of men goede, matige of slechte vogels in de broedkooi brengt. Om het populair te stellen „Rot en Rijp” worden niet voldoende onderscheiden. Ook is men soms de mening toegedaan als

er maar veel geld voor gegeven is, dan moeten het zonder meer goede vogels zijn. Dat dit lang niet altijd waar is, weten we uit ondervinding. Natuurlijk, een werkelijk goede vogel kost geld en dat mag ook. Maar ik heb er toch wel eens moeite mee als ik te horen krijg dat men veel geld heeft uitgegeven voor minderwaardige dieren. Het veranderen van kweekrichting houdt in, dat we te maken krijgen met kanaries waarvan de eigenschappen, zowel de goede als de slechte, niet of nauwelijks bekend zijn. Elke vogel heeft z'n eigenaardigheden en deze komen vooral in de broedkooi tot uiting.

Zo zijn er bijv. poppen die het gehele jaar door met graagte het door ons verstrekte „zachtvoer” hebben opgenomen. Zodra er jongen zijn is het afgelopen, uit. Ze raken praktisch geen zachtvoer meer aan en voeren hun jongen met zaad. Zulke

zaadgevoerde jongen zullen heus wel groot komen. Meestal zijn „zaadvoerende” poppen voorbeeldige voedsters. Alleen de jongen blijven wat tener. Jonge kanaries die volop zachtvoer krijgen toegediend zijn na enkele dagen kogelrond en vet; jongen zoals we ze graag zien. Daarom is het uitermate belangrijk de „zachtvoergift” regelmatig te variëren. Stap eens af van de **conservatieve** methode om steeds het zachtvoer op dezelfde manier te verstrekken. Elke dag bruine bonen is ook niet zo lekker, als u begrijpt wat ik bedoel. Door het zachtvoer eens met geraspte wortel, appel of fijngehakte groente etc. rul te maken, leert men de vogel steeds „graag” te blijven: Zij zullen dan ook hun jongen vlot voeren.

Een oplossing bij zaadvoerende poppen is, de man er bij te plaatsen. Het zou wel heel toevallig zijn als hij óók alleen zaad voert. Het

verdient aanbeveling om zo'n pop wat meer groenvoer te verstrekken. Nestjongen krijgen dan voldoende vocht naar binnen en dat hebben absoluut nodig. Vergeet de ontbitte haver en gekiemd zaad te verstrekken. Voor de jonge vogels is een prima voedsel met mate verstrekt.

Het kiemen van zaad blijkt wel een moeilijkheden opleveren. Een goede methode is als volgt. Het benodigde zaad, raapzaad, koolzaad, negerzaad of gierst etc. wordt, voordat het goed is afgespoeld, 12 tot 24 uur in water geweekt. Tijdens het weekproces het water enigzins verversen. Daarna in een zeef de geweekte zaad goed afspoelen. In een zeef plaatsen in een schaal iets dergelijks, zodanig dat het overtollige vocht af kan druipen. Zou dragen dat het zaad vochtig blijft. Heel goed kan gebruik worden gemaakt van een aardewerk bloempot. Onder in het gaatje van de pot een stukje watten proppen. Hierin het geweekte zaad en met pot en al in een conservenblik plaatsen zodat het overtollige water daarin kan worden opgevangen. Na 24 tot 48 uur moet gezond zaad kiemen vertonen, het is dan voor het gebruik gereed. Afhankelijk van de temperatuur zal er langere of kortere tijd nodig zijn voordat het zaad kiert.

licht zal het u bekend zijn dat
iemd zaad vitamine E bevat, die
r de beschermer is van vitamine
/vitamine E wordt de vruchtbaar-
svitamine genoemd. Laat u ech-
niet vertellen dat vitamine E al-
n de vruchtbaarheid bevordert.
minen kunnen alleen volledig
ken en benut worden als zij in
juiste verhoudingen in elkaars
elschap verkeren. Koude werkt
nremmend. In de wintermaanden
et u er zorg voor dragen dat het
mproces in een matig warme
nte plaatsvindt. Zaad van slechte
aliteit zal slecht tot kiemen over-
an. Gezond uitgerijpt zaad heeft
kiempercentage van plus-minus
70%. Opgemerkt zij, dat het mate-
al dat gebruikt wordt voor het
men terdege schoon gehouden
rdt. Doet u dit niet, dan is kans
schimmelvorming, verzuring (al-
holgisting) bijzonder groot. Met
gevolg dat uw vogels gaan lij-
n aan darmstoornissen. De kans
sterfte van nestjongen wordt
rmeë bevordert. We moeten dan
k niet meer zaad tegelijk kiemen
n nodig is voor 1 of 2 dagen.

oenvoer waarvan we niet weten of
t al of niet bespoten is geweest
t een insecticide, zullen we eerst
poelen alvorens we het aan de
gels geven. We kunnen niet te
orzichtig zijn. Als we in de ge-
nheid zijn om groenvoer in het
uitengebeuren" te verzamelen is
t eveneens oppassen. Pluk nooit
te nimmer vogelmuur, weegbree
a. langs autowegen. U kunt ervan
zekerd zijn dat gevaarlijke stof-
n uit de uitlaatgassen zich hebben
gezet op de bembegroeiing. Wees
eneens voorzichtig in de omge-
ng van fabrieken. Afvalstoffen van
rieken knunen lichaamsvreemde
offen bevatten die de dood van uw
gels tot gevolg kunnen hebben.
t kan spontaan gebeuren of na
rte of langere tijd. Lichaams-
eemde stoffen hebben gewoonlijk
e eigenschap om zich in de vet-
eëfels in te kapselen, vooral in
e lever. Zodra door een of andere
orzaak conditieverlies bij de vogel
ntreedt komen deze stoffen vrij,
e lever wordt overbelast met uit-
nedlijk gevolg sterfte. Een zieke
ver is vrijwel nooit te genezen. Er
n niet genoeg gewaarschuw-
orden. Rondom de steden liggen
l. groengordels. Laat echter het
oie vogelmuur of dergelijke on-
lprezen onkruiden staan. Het is
et denkbeeldig dat er enkele da-

gen of uren tevoren met een of
ander verdelgingsmiddel is gewerkt.
Voor een liefhebber is niets erger
dan op een zeker moment de jon-
gen dood in het nest te vinden.

Het ringen van vogels blijkt nogal
eens moeilijkheden te geven. Nee,
niet het ringetje om het pootje schui-
ven. Dat gaat makkelijk genoeg. De
drie voortenen bij elkaar, ring er
overheen schuiven, achtereen ge-
streckt tegen het loopbeen. Ring er
overheen, achtereen terugtrekken
en de vogel is voorzien van een ge-
boortebewijs. Dat wil zeggen als u
er een kweekboek op nahoudt. An-
ders wordt het lastig om op een later
tijdstip de afstamming na te gaan.
Voor „eigenkweek" vogels is een
goed bijgehouden kweekboek on-
ontbeerlijk voor de serieuze kanarie-
liefhebber. Er worden meer fouten
gemaakt met te vroeg dan met te
laat ringen. Voor mij is de tijd van
ringen aangebroken op de dag dat
de jongen hun uitwerpselen op de
rand van het nest deponeren. De
eerste zes à zeven dagen worden
de vuile luiers door de pop opge-
ruimd. Ringen we onze vogels in de
periode dat de pop zorgt voor de
verschoning van het nest, dan kan
het gebeuren dat de pop de ring met
jong eraan uit het nest gooit. Weet
zij veel, instinctmatig verwijderd zij
de uitwerpselen uit het nest, haar
drang tot schoonheid zal haar ook
de ring doen verwijderen. Voorzich-
tigheid is dus geboden. Let u maar
eens op. De zevende en achtste dag
groeien nestjongen niet zo vlug
meer. De pop is als het ware haar
„draai" kwijt. Vanaf de geboorte
van haar jongen is zij gewend de
ontlasting te verwijderen. Nu mist
zij deze handeling. Alhoewel er pop-
pen zijn, die zich niet van de wijs
laten brengen en doorgaan met het
verwijderen van de mest die op de
rand van het nest ligt. Bij zo'n pop
zult u vast kunnen stellen dat er bij
de jongen geen stilstand in de
groei is. Deze overgangperiode is
voor veel jongen kritiek. Juist in die
dagen sneuvelen er nogal wat. Heel
voorzichtig wil ik hierop een ant-
woord geven. De nestjongen krijgen
enkele dagen minder voedsel, daar-
door stagneert de groei, hetgeen
resulteert in minder weerstand. Waar
minder weerstand is krijgen even-
tuele ziekteverwekkers de gelegen-
heid om toe te slaan.

Een gevreesde besmettelijke ziekte
is de coli-infectie. De coli-bacterie
is normaal in een bepaald evenwicht

met andere bacteriën in de darmen
aanwezig. Wordt nu door een of an-
dere oorzaak het bacteriologisch
evenwicht verstoord dan treedt er
een zg. dis-bacterie op. Dit heeft tot
gevolg darmstoornissen. Het vliesje
waarmee normaal de eerste 6 tot 7
levensdagen de ontlasting is omge-
ven, is niet of onvoldoende gevormd.
Een vieze, dunne ontlasting be-
smeurt het nest. De pop die daar-
door de uitwerpselen niet kan ver-
wijderen wordt aan de buikveren
smerig en vies. Dit verschijnsel
wordt door de liefhebber „zweet-
ziekte" genoemd. Het mag algemeen
bekend worden geacht dat dit een
foutieve benaming is. Beter is om
het „nestziekte" te noemen. De jon-
gen liggen met kleffe, aaneen ge-
plakte donsveertjes in het nest en
zullen het snel af laten weten. Coli-
infectie op zich is niet erfelijk, doch
de ene stam vogels is sneller vat-
baar dan de andere. Men noemt dit
„stamgevoeligheid". Een goed wer-
kend anti-bioticum is Sigmamycine.
Alleen verkrijgbaar via een dieren-
arts. Het spreekwoord „Voorkomen
is beter dan genezen" is hier op
zijn plaats. En dat is alleen met door
en door gezonde vogels fokken. Uiter-
mate belangrijk is het om elk
broedseizoen de kooien en materia-
len terdege te ontsmetten.

Nestkastjes of -bakjes dienen na
elke „ronde" ontsmet te worden.
Een goed werkend ontsmettingsmid-
del is Halamid, verkrijgbaar in elke
dierenspeciaalzaak. Van de gelegen-
heid gebruik makend wil ik erop
attenderen dat een insecticide geen
ontsmettingsmiddel is maar een be-
strijdingsmiddel tegen parasieten.
Een ontsmettingsmiddel is een pre-
paraat om ziektekiemen te vernie-
tigen en de ontwikkeling daarvan
tegen te gaan, en dat is heel iets
anders dan de bestrijding van mijt
of bloedluis(mijt).

Het kan gebeuren dat we gecon-
fronteerd worden met zg. lekke ei-
schalen. De inhoud van het ei droogt
volkomen in tot een klein hard knik-
kertje. Dit euvel duidt op een tekort
van zekere stoffen in de eischaal.
Door de **niet-vrije** voedingskeuze
van onze gekultiveerde vogels zijn
wij verplicht zorg te dragen dat de
vogels konstant de beschikking heb-
ben over kalk en diverse sporenele-
menten die noodzakelijk zijn om
een goede eischaal te vormen. Wij
verstrekken dan hiertoe onze vogels

Vervolg op pag. 186

een nieuwe mutatie, de lutino-elegant parkiet

door Theo Slagmolen, Schouwvelden 5c,
2580 St. Katelijne Waver, België

In 1972 had ik het uitzonderlijke geluk dat ik bij een jonge liefhebber een lutino-elegantparkiet en het ouderpaar van die vogel kon kopen. Sindsdien heeft deze zeer mooie mutatie mij heel wat kopzorgen gegeven en zonder hoog van de toren te willen blazen, durf ik wel te zeggen dat, indien deze mutatie terechtgekomen zou zijn bij een onervaren vogelliefhebber, die niet op de hoogte zou zijn geweest van de erfelijkheidsleer en ook niet beschikte over de nodige dosis geduld, ze heel waarschijnlijk gedoemd was om te verdwijnen.

De jonge lutino die ik gekocht had ging gedurende de rui dood; er bleef dus alleen nog het ouderpaar. In 1973 kweekte ik daaruit 3 gewone elegantparkieten, ten weten 2 mannen en 1 pop, en 2 lutino's waarvan het geslacht mij niet bekend was. De beste zorgen baatten niet en beide lutino's gingen na de rui een voor een dood.

In de vaste overtuiging dat het hier om een geslachtsgebonden mutatie zou gaan, paarde ik de gewone mannen waarvan ik vermoedde dat ze split voor lutino waren, aan vreemde wildkleur poppen.

Deze 2 koppels brachten wel jongen voort maar de ze waren ook in de normale wildkleur. Het ouderkoppel gaf mij slechts 2 gewoon uitzierende poppen. Het scheen mij toen al heel vreemd dat geen van de 2 mannen split zou zijn. Ik calculeerde maar weer wat tegenslag in en hield toch vast aan het feit dat de lutino geslachtsgebonden zou vererven. Op dat moment vlogen er al heel wat eleganten in mijn volière waarvan ik weinig of niets afwist. Wanneer het inderdaad een geslachtsgebonden vererving zou zijn, zou ik alle poppen als normale wildkleur eleganten kunnen wegdoen. Zou het echter een recessieve vererving zijn, dan was ik nog niet aan het einde van de moeilijkheden, want inderdaad, dan zouden al de gewoon uitzierende jongen, zowel mannen als poppen, split voor lutino kunnen zijn. Split op split geeft immers 25% gewone, 50% split en 25% lutinovogels.

Bij de normaal uitzierende vogels is er beslist geen uiterlijk verschil tussen split en niet split. Daarenboven had ik een tiental vogels uit de 2 koppels waarvan ik vermoedde dat ze split voor lutino waren, gepaard aan normale poppen. Indien de mannen split zouden zijn, dan zou ik daaruit toch nog 50% split vogels verkrijgen, maar de grote vraag was wáren zij wel split?

Een goede boekhouding van de kweekresultaten heeft mij hierin veel geholpen.

1974: Pop van ouderpaar ging dood gedurende de winter. Man werd gepaard aan dochter. Gezien het groot aantal eleganten dat ik had en omdat ik in 1973 vreemd bloed had ingekweekt, vormde ik kop-

onze ervaringen met afrikaanse soorten

tijgervink

Tijgervinkjes, *Amandava amandava*, zijn dáárom zo opvallend, omdat het de enige prachtvink is waarvan de mannetjes tijdens de broedtijd getooid zijn in een zogenaamd prachtkleed. Buiten de broedtijd, gedurende de rustperiode, verdwijnt de helderrode bevedering en maakt plaats voor het meer eenvoudig grijs-bruinkleurige kleed waarmee ze dan gelijken op de vrouwtjes. Toch is er ook dan nog een duidelijk geslachtsonderscheid waarneembaar; het achterste gedeelte van de stuit bijvoorbeeld, is bij de mannetjes sterk vermiljoenkleurig.

Er zijn enkele ondersoorten: **A.a. amandava** welke voorkomt in Pakistan tot Oost Assam en in Centraal-Zuidwest- en Zuid-India; **A.a. flavidiventris** (de geelbuik tijgervink) in Birma, Zuidwest Yunnan en de kleine Soenda-eilanden en **A.a. punicea** (de Chinese tijgervink) in Java, Bali, binnenland van Thailand, Cambodja, Vietnam en het eiland Hainan. Aanvankelijk was het verspreidingsgebied van deze soorten niet zo groot. Door inmenging van de mens, die er verscheidene heeft overgebracht naar diverse eilanden en andere gebieden op het vaste land, is dat uitgebreid tot vorengenoemde gebieden.

Ze leven in droge grasrijke streken, maar ook hoge riet- en graszomen langs de oevers van meren en riviertjes. Bovendien zijn ze waar te nemen in met struiken begroeide gebieden, op rijstvelden en in tuinen.

Tijdens de broedperiode zijn ze paarsgewijs, buiten die periode trekken ze in zwermen op. Hun voeding bestaat uit zaden en insecten. Een vaste broedtijd kennen ze niet, het hangt min of meer af van de regenperiodes. Meestal begint de broedtijd aan het einde van de natte moesson.

De kogelvormige nesten van voornamelijk grassen worden, goed verscholen, gebouwd in lage struiken. van binnen zijn ze bekleed met fijne, zachte halmpjes, mos, veertjes etc. Beide geslachten doen aan actieve nestbouw en zo'n paartje heeft daar 2 tot 3 dagen voor nodig. De 4-6 witte eitjes worden afwisselend door man en pop bebroed. Na 12 dagen komen ze dan uit. De jongen hebben een zwartgrijze huidskleur en een enkel bruinachtig donsje bedekt hun lichaampje. Niet voor lang, want na ongeveer 3 weken zijn ze volledig in de veren en kunnen dan elk moment uitvliegen. Ze gelijken dan uiterlijk op de pop, zij het dat hun bevedering iets geler van kleur is. Wanneer ze ongeveer 8 weken oud zijn begint de jeugdrijs en deze is na plm. 14 weken voltooid.

Tijgervinkjes zijn sterke volièrevogels en zij kunnen het koude jaargetijde in ons klimaat goed verdragen. Vanzelfsprekend moeten ze gedurende die periode wel over een beschut plaatsje kunnen beschikken, maar extra verwarming is niet nodig. Overigens hangt dit wel af van de wijze waarop ze

pels vader op dochter, zus op broer etc., kortom volledige familie- of inteelt.

Het was een jonge man, komende uit een koppel van 1973, dus uit een paring kans op split x gewoon, gepaard uit een pop uit het ouderkoppel en ook geboren in 1973, die mij 1 lutino gaf. Deze vogel kwam zeer goed door de rui en al kort na de rui constateerde ik dat die vogel een roodkleurige

plek in de bevedering van het onderlijf, tussen de poten, kreeg. Conclusie: EEN MAN, en bovendien stond het voor mij toen vast dat in deze de lutino recessief vererft.

Om in deze mutatie de kans op split vogels te testen is erg moeilijk en vraagt ook erg veel geduld, tijd en plaats. Inderdaad, het is niet omdat een bepaald koppel geen lutino's geeft dat geen van beide oudervogels geen splitvogel zou zijn. Het kan evengoed dat ofwel de man ofwel de pop split is, maar welke??????

1975: Lutino man gepaard aan gewone pop (vreemd bloed). Resultaat: 5 split mannen en 3 split poppen. Uit een splitkoppel kweekte ik twee lutino mannen, 1 lutino pop, 1 kans op split man en 1 kans op split pop. Met de lutino's had ik inmiddels ook geen rui-problemen meer hetgeen ik wijt aan de invoering van vreemd bloed in 1973.

1976: Vol hoop van start gegaan met 3 paren lutino x split of omgekeerd en 1 paar lutino x normale wildkleur. Verder 5 paren split x split of split x kans op split. Wat het gaat worden weet ik niet, ik heb echter goede hoop.

De lutino elegant parkiet is een zeer mooie vogel. Al het groen is gemuteerd tot geel en het blauw tot wit. U ziet dan dus voor u een boterbloemkleurige vogel met helder witte voorhoofdsband en witte vleugeldekveren, vleeskleurige poten, ivorkleurige snavel en helrode ogen. Bij de mannelijke exemplaren is er een oranjekeurige plek op het onderlijf en tussen de poten; niet onaardig tussen dat geel.

geacclimatiseerd zijn. Met pas geïmporteerde vogels moeten we voorzichtig zijn, deze kunnen niet direct in de buitenvolière worden losgelaten en zeker niet bij onbestendig weer. Enge tijd apart houden en ze geleidelijk aan doen wennen aan ons klimaat is noodzakelijk. Als we na zo'n 2 tot 3 weken nog in goede conditie zijn en het is wat vast voorjaarsweer, kunnen we ze in de buitenvolière onderbrengen. Ja, u leest het goed, **vast voorjaarsweer**. De beste tijd om dergelijke vogels aan te schaffen is namelijk het voorjaar - begin zomer. Indien we veel later in het jaar tot aankoop van importvogels overgaan, moeten we ze zeker binnen, in een tijdens de winter matig verwarmd verblijf, huisvesten.

Indien we niet de beschikking hebben over een buitenvolière en de vogels dus sowieso al binnenshuis worden gehouden, kan de gewenningsperiode aanmerkelijk korter zijn. U begrijpt wel dat deze regels niet alleen voor tijgervinkjes, maar voor alle volgels gelden.

Zoals gezegd, de tijgervinkjes zijn uitstekende volière vogels en het kweken met deze soort levert weinig moeilijkheden op. Talloze zijn er in volières geboren, aanmerkelijk minder in kooien of vitrines. In laatstgenoemde vogelverblijven lukt dit niet zó gemakkelijk. Tijgervinkjes prefereren, evenals de meeste Afrikaantjes, een beplante buitenvolière. Daarin kun je dan op de meest gekke plaatsen een nestje van ze aantreffen. Meestal echter wel in een struik of heester, maar ook in een kanarie- of half-open nestkastje, ergens boven op een richel in een hoekje of in een heide- of brembundel.

Op een goed mengsel zaden aangevuld met wat ei- en universeel- of insectenvoer en onkruiden, blijven ze in goede conditie. Wanneer ze broeden en we dit menu nog aanvullen met wat dierlijk voer, zoals een enkele geknipte meelworm, watervlooien, miereëitjes etc., brengen ze hun jongen voortreffelijk groot.

De bedelpartijen, die de pas uitgevlogen jongen aanwenden, zijn leuk om te zien. Met omhoog gestrekte kop en hals en slaande vleugels weten ze hun ouders goed aan de gang te houden.

De eerste paar dagen keren ze 's avonds in het ouderlijk nest terug, of ze slapen in verlaten nesten van andere prachtvinken.

Regelmatig kun je in de volière ook de balts waarnemen. Het mannetje springt dan wat stijfjes, met opgezette veren en een halmpje in de bek, rond het popje en maakt daarbij neerbuigende zijwaartse bewegingen naar links en naar rechts. Zij springt

ysel

De

dan op haar beurt, en even stijf, rond het mannetje. Op deze balts volgt geen paring, het is alleen maar een ritueel dat aan de nestbouw vooraf gaat. De echte paring vindt plaats nadat het mannetje pikkende bewegingen maakt in de nek van het popje en zij hem door het trillen met haar staart daartoe uitnodigt.

De felle rode kleur van het prachtkleed van de man wordt gedurende het verblijf in de volière meestal wat minder. Een roodstimulans door het opfokvoer zou dit zeker voorkomen.

Het komt nogal eens voor dat vooral tijgervink mannetjes in plaats van rood nagenoeg geheel zwart worden. Eveneens hebben we wel eens echt bonte vogels gezien. Deze verschijnselen moeten worden toegeschreven aan een tekort in de voeding. Vraag ons nu niet wat precies dat tekort is, we weten het echt niet. Wel weten we, dat bij het verstrekken van de hiervoor genoemde voeding, deze „miskleuren" uitblijven.

Vanzelfsprekend kunnen we de jonge vogels ook ringen. Het tijdstip kan wel eens verschillen en is eigenlijk afhankelijk van de groei gedurende de eerste week. Men moet dat zelf bekijken. De juiste ringmaat is 2 mm.

Op tentoonstellingen kom je ze niet zó vaak tegen, zeker geen mannetjes. Meestal zijn die, omstreeks die tijd, niet op kleur. Inzenden van eigen kweek popjes kan echter altijd en al zijn dié dan misschien niet zó boeiend en opvallend van kleur, als ze in goede conditie zijn, zijn ze beslist hoge punten waard.

Vervolg van pag. 183

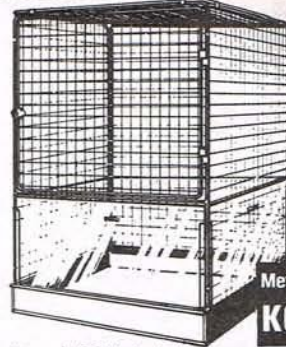
een goed merk Gemengde Vogelgrit dat o.a. oestergrit, het iets hardere Noordzeegrit, houtskool, kalksteen, kalkaardig zeewier en maagkieszels bevat. Kalkaardig zeewier is rijk aan o.m. jodium, voedingszouten, magnesium, ijzer, mangaan. Deze stoffen, die niet alleen nodig zijn om een goede eischaal te produceren, maar essentieel zijn als belangrijke opbouwstoffen voor de ei-inhoud. Het grove schelpengrit heeft weinig waarde. Er zijn namelijk gritsoorten die voor een vogel onverteerbaar zijn. Laten we vooral niet vergeten dat de vogels in haar beenderen de bouwstoffen opslaan die nodig zijn voor de eischaal. Proefondervindelijk is bewezen dat stoffen uit het voedsel, 30 dagen na opname teruggevonden worden in het ei. De avond voordat de pop haar ei legt, zal ze naarstig de kooibodem afzoeken naar stoffen die nodig zijn om haar reserve aan te vullen. En niet zoals wel gedacht wordt voor het ei dat de volgende morgen wordt gelegd. Het is goed dat we dit weten, laten we hiermee ons voordeel doen en ook aan deze noodzakelijke behoefte van de vogels voldoen. U merkt wel, steeds stel ik voorbeelden. Alleen met de bedoeling dat, indien er iets misgaat, u dit „misgaan" een halt toeroept. Voor élk probleem is niet altijd een oplossing. Wel kunnen we de problemen tot een minimum beperken, door ervaringen onderling als liefhebbers uit te wisselen. Tot de volgende keer.

Reeds duizenden geleverd!

PARADISO - KOMECO ZELFBOW VOLIERES

Geheel metalen zelfbouw kamervolières van genormaliseerde elementen. Steeds uit te breiden en onder te verdelen. Twee standaard-uitvoeringen met oneindig veel combinatiemogelijkheden. Het past altijd! Gegarandeerd!

PARADISO-KOMECO VOLIÈRE geen kooi, maar een echte vogelwoning!

Dof zwart, slagvast geëpoxeerd, roestbestendig, morsvrij en hygiënisch.

Waterdichte aluminium schuiflade. Gemakkelijk toegankelijk. Veilig af te sluiten. Geen zichtbelemmering!

Montage? Het werk van een ogenblik. Geen gereedschappen nodig!

Metaalwarenfabriek Hulskamp b.v.

KOMECO - DIVISION

POSTBUS 52 TE ALKMAAR

Stuur de BON of schrijf een briefkaart aan:

PARADISO **BON** Zend mij Uw rijk geïllustreerde prospectus met technische beschrijving en prijslijst van de **PARADISO-KOMECO ZELFBOW VOLIERES**

VOLIÈRE Naam:

Adres:

Plaats:

GEZA SEPT

Voorkomt en geneest virusziekten en infecties.

Een goedkoop en afdoend middel dat eenvoudig toegepast kan worden:

enige druppels aan het drinkwater toevoegen is voldoende.

Populierstraat 121-123
Tel. 070-323930; Den Haag

W. ROUPPE VAN DER VOORT

De

sel

beplanting in en om de volière

Fothergilla gardenii

Een winterharde, kleine, wat breed uitgroeiende, bladverliezende struik. De talrijk kruisende, slanke takken kunnen tot ongeveer 90 cm lang worden. Omstreeks juni pronkt de heester met zijn witte bloemen, welke geen kroon hebben, maar bestaan uit witte helmraden met gele helmknoppen, die aan het einde van de takken bolvormig bloeien.

Na de bloei, in de herfst, verkleuren de takken in fraai oranje-karmijn. Beslist geen onaardige, ja zelfs een mooie struik die men NIET hoeft te snoeien. De fothergilla is zeker ook wel geschikt om IN de volière te planten. Ze gedijen het best in een humusrijke grond op een zonnige plaats. Ze verdragen ook wel halfschaduw.

Wat de grond in de volière betreft, het is beslist niet onverstandig om ook deze regelmatig eens te bewerken en met turfmolm en compost er een lekker humusrijk grondje van te maken. Juist daarin leven tal van diertjes die graag door de vogels worden verorberd.

Floravi

onze tuin

Deze maand is uitstekend geschikt om te planten en te verplanten. Ook het scheuren van de vaste planten kan nu het beste gebeuren. Tevens kunnen we nu heel goed coniferen aanschaffen of verplanten. Wat het scheuren van de vaste planten betreft, we houden alleen het BUITENSTE gedeelte. Het binnenste is de oude plant waar toch weinig of geen bloemen meer opkomen en dat gooien we weg. Als we daardoor toch de planten uit de grond hebben, nemen we gelijk de gelegenheid te baat om

met stalmest of compost de grond te bemesten zodat de planten er weer enkele jaren tegen kunnen. Het is nu ook de tijd om de dahlia-, gladiolen- en begoniaknollen weer op te zoeken. De knolbegonia's kunnen we in een bakje met vochtige turfmolm voortrekken en half mei (na de ijsheiligen) in de tuin zetten. Eind april planten we de dahlia's zodat die ook half mei boven de grond komen. Als er nog nachtvorst is te verwachten, dan zetten we 's avonds een bloempot over de jonge spruiten. De voorjaarsbollen die op plaatsen staan waar zomer goed moet komen, halen we eruit en graven ze weer in onder bijvoorbeeld een grote heester, zodat ze daar verder kunnen afsterven. Hierna gaan we ze drogen en kunnen we ze bewaren tot oktober-november. De primulasoorten halen we er ook uit, zodat we meer ruimte krijgen voor de zomerplanten. Deze kunt u zelf kweken of anders bij een kwekerij kopen die in de regel een veel groter assortiment heeft dan u kunt kweken. De laatste jaren zijn er verschillende eenjarige klimplanten bijgekomen die uitstekend tegen het gaas van de volière kunnen groeien zodat de vogels meteen kunnen profiteren van de insecten die daar op af komen. Een paar mooie soorten zijn: Ipomoea purpurea, de bekende winde, een snelle groeier die in verscheidene tinten met klokvormige bloemen bloeit; Humulus japonicus, Japanse hop wat ook een snelle bloeier is en wel 4 m hoog kan worden, wat overigens wel afhankelijk van de standplaats is. Er is ook een bontbladige variatie, maar deze is zwakker en houdt van meer warmte. Tropaeolum peregrinum, Oost Indische kers met karniegele gefranjerde bloemen; Dolichos lablab, Hyacintboom, deze verlangt volle zon; Cobaea scandens met violet of witte bloemen. Deze laatste vraagt een vochtige standplaats. En dan zijn er nog wat siertomaten met kleine eetbare vruchten die het uitstekend op een zonnige plaats doen. De vruchten kunnen dan aan de vogels worden gevoerd. Er zijn nog wel meer soorten, maar u moet maar eens gaan kijken bij een goede zaadhandelaar of vraag eens een catalogus aan van een zaadteeltbedrijf.

Dan nog iets over een kamerplant, de Dieffenbachia. Dit is een bladplant, groen met geelwitte vlekken. Er wordt beweerd dat als men de plant aanraakt al ziek wordt. Niets is minder waar. Wel is het zo dat als u van plan bent om die plant op te eten, hij wel schadelijk is, men krijgt er blaren van in de mond. Bent u dat niet van plan en gebruikt u de plant alleen maar als versiering dan is er niets aan de hand en dan mag u hem gerust nog aanraken ook. U hoeft hem echt niet weg te doen.

J. T. van Hartskamp

Basisopfokvoer voor de "doe-het-zelver"

Witte Molen brengt een geheel nieuw opfokvoer voor kanaries, parkieten, en tropische vogels. Basisopfokvoer wordt volgens een geheel nieuw procedé - Expanderen - samengesteld. Daardoor worden eiwitten zeer licht verteerbaar, wat vooral belangrijk is voor jonge vogels, bij hen is de behoefte aan - Optimale Groeistoffen - het grootst. Geëxpandeerde voedingstoffen geven een maximaal benuttingseffect. Basisopfokvoer kan naar keuze worden aangevuld met gepelde haver, negerzaad, gekiemd zaad, gekookt ei, geraspte appel of wortel, fijngehakte groenten enz. Door onze voedingsdeskundige is het gehalte en de verhoudingen van - Vitaminen en Sporenelementen - nauwkeurig bepaald.

Analyse:

Ruw Eiwit min. 13,2% - Verteerbaar Eiwit min. 12,8% - Vet min. 8% - Zetmeel en suiker min. 49% - Vocht max. 12% - Ruw celstof max. 1,75% - Minerale stof max. 6%.

Toegevoegd per kg.:

Vitamine A. 16.000 IE, D3. 2000 IE, E. 6 mgr., K3 2 mgr., B1, 3 mgr., B2. 6,5 mgr., B6. 1,3 mgr., Nicotinezuur 40 mgr., Panthoteenzuur 10 mgr., Vit. B 12 0,025 mgr., Folinezuur 0,6 mgr., Choline Chloride 450 mgr., D.L.Methionine 650 mgr., IJzer 26 mgr., Mangaan 90 mgr., Koper 13 mgr., Zink 39 mgr., Jodium 1,35 mgr., Kobalt 4 mgr.

witte
molen

basisopfokvoer

verkrijgbaar in voordeelverpakkingen
van 2 kg f. 6,15 en 3½ kg f. 10,20
bij uw dierspecialzaak!